

Західне Українське
Євангельсько-Баптистське
об'єднання, США

1 (97) | 2008

ВІСНИК

духовно-просвітницький інформаційний журнал

ПРАВДИ

THE WESTERN UKRAINIAN EVANGELICAL BAPTIST CONVENTION, INC. IN THE USA

“...про діла Твоїх рук я співаю!..”

Житомир-2002

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Духовно-збудовуюча стаття

Духовна музика 4

Бібліотека проповідника

Словник — довідник..... 9

Життя церков об'єднання

Господь Моя Сила та Пісня..... 10

Свято оркестрів 10

“...Бо Царство небесне належить таким” 12

Останній день... 13

Українське Різдво в Каліфорнії 14

Сторінка для дітей

Музика — прекрасний дарунок неба 16

Поезія

Життя наше заховане в Христі..... 21

Пам'яті
служителя

стор. 20

Солдат Секунда

стор. 29

Історичне минуле

Історія створення оркестру в с.Годомичі 22

Духовий оркестр у Луцьку 23

Історія християнської пісні

Повний Благости, Щастя й Радости та ін..... 24

Сторінка для молоді

Рок-музика: звідки, куди?..... 26

Соціальне опитування

Голос музиканта 27

Християнство у світі

Школа в Британії повернула Бога в молитву 30

Західне Українське Євангельсько-Бaptистське
об'єднання, США

ВІСНИК ПРАВДИ

The Western Ukrainian Evangelical Baptist Convention, Inc. in the USA

Головний редактор: Ігор ЗАВІРЮХА
Тел.: (253) 347-6600 | igorz7@hotmail.com

Відповідальний редактор:

Петро ЧИКЕРЕНДА
тел. (253) 335-7124,
e-mail: pchikerenda@gmail.com

Літературний редактор:

Наталя КОРНАЗЕВИЧ
тел. (253) 266-8367,
e-mail: natafedak@yahoo.com

Дизайн: Андрій ТРИГУБА

e-mail: atburn@gmail.com

Набір тексту: Ольга ВОЛЧКОВА

e-mail: kovcheg2001@ukr.net

РОЗПОВСЮДЖЕННЯ В США та в ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ:

Василь Куманський: 5540 Date Ave., Sacramento,
CA, 95842, USA | (916) 723-9243
e-mail: vasyel@netzero.net
Жанна Шевчук: тел.: (916) 532-4914

РОЗПОВСЮДЖЕННЯ В УКРАЇНІ та країнах СНД:

Леонід Кришчук, тел. 8 (050) 378-02-33,
e-mail: krishchuk@gmail.com

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Herald of Truth 37603 28th ave. S
Federal Way, WA 98003 USA
fax (253) 939-3015, tel. (253) 835-2182

Журнал видається на добровільні пожертви та
кошти передплатників.
річна ціна з пересилкою становить - \$25,
бажаючи підписатися на журнал, надсилайте
свої пожертви на адресу:

Herald of Truth
5540 Date ave. Sacramento, CA 95842 USA.

ПІДТРИМАЙТЕ ПРАЦЮ ОБ'ЄДНАННЯ ПОЖЕРТВАМИ:

The Western Ukrainian Evangelical Baptist
Convention
5540 Date Ave. Sacramento, CA 95842, USA

При передруку посилання на “Вісник правди”
обов'язкове. Редакція не завжди поділяє думки ав-
торів матеріалів, що друкуються. Надіслані матері-
али не рецензуються і назад не повертаються.

Підписано до друку з оригінал-макету ..... 07. формат
84x106/16. Бумага Finesse. Друк офсетний. Ум. друк. арк. 8.
Обл.-вид. арк. 2,8. Кількість 800 прим.

Віддруковано: Релігійне товариство “Місійна книжкова фа-
брика «Християнське життя»” м.Луцьк, Україна,
тел. (+38 0332) 71-08-74

Мир Вам, улюблені брати і сестри, та шановні читачі журналу!

Щиро вітаю Вас любов'ю Господа нашого Ісуса Христа. Радий також привітати кожного вже в Новому році та побажати доброго здоров'я, сил, успіхів у житті і служінні на ниві Господній. А хто ще не посвятив свого життя для Господа, хто ще не має радості спасіння, бажаю таким в цьому році особистої зустрічі з Тим, Хто полюбив нас любов'ю вічною і віддав у жертву за кожного з нас Самого Себе. Йому за це честь, слава і поклоніння.

Приємно служити Господу і мати в тому насолоду. Біблія свідкує нам, що Бог вибрав Собі народ і сформував його для слави Своєї. Тобто, щоб діти Божі прославляли Його святе ім'я своїм життям, поведінкою, словом і піснею. *"То добре, щоб дякувати Господеві й виспівувати Ймення Твоє, о Всевишній, вранці розповідати про милість Твою, а ночами — про правду Твою — на десятиструнній і на арфі, на лютні та гуслах, бо потішив мене Ти, о Господи, вчинком Своім, — про діла Твоїх рук я співаю!.."* (Пс. 91:1-5).

Ось тому цей випуск журналу присвятили темі: **хвала Господу піснею та музикою**. Господь, Творець наш, серед усього різноманітного, прекрасного творіння, вибрав людину і наділив її особливим даром — співом та музикою. Втілювати слова Божі, слова хвали і подяки в мелодію, творити гармонію голосу і звуків не здібна жодна створена Богом істота у Вселенній. Ця особлива місія, особливий спосіб славити Бога належить людині.

Музика бере свій початок ще з минулої цивілізації, коли у розпалі гріха і розбещення, в 7-му поколінні від Каїна народився чоловік на ім'я Ювал, котрий був батьком усім, хто держить в руках гусли й сопілку. Отже появилася музика, початок струнних смичкових і духових інструментів (Бут. 4:21). Хоча пророк Єзекиїл у 28-му розділі 13-14-м віршем свідкує, що музика вже існувала за багато часу до початківця Ювала: *"Ти пробував ув Едені, садку Божому... знаряддя бубнів твоїх та сопілок твоїх були в тебе ще дня, коли був ти створений, були вони наготовлені..."* (Єзек. 28:13-15).

Мойсей, чоловік Божий, продовжував впроваджувати музику і спів у життя і служіння народу Ізраїля. Він використовував 2 срібні труби на війні, в свята, в новомісяччя. Його послідовник Ісус Навин при здобутті міста-фортеці Єрихону також завдяки оркестру із семи труб отримав перемогу. Величні стіни були вщент зруйновані, коли на сьомий день сім раз оркестр обійшов місто навколо сурмлячи, звіщаючи велич і славу Господню.

Соломон при освяченні храму призначив духовий оркестр до 120-ти труб, та багато більше різноманітних струнних інструментів та співаків. Співали левити, на інструментах грали священики. Сьогодні, в час благодаті, серед усіх народів тисячі

духових, струнних, естрадних, симфонічних, камерних та ін. оркестрів, хорів — славлять музикою та піснею Бога. Музика, що славить Бога, називається *духовною музикою*, де участь приймають трое: — Бог, композитор і виконавець.

Лише на Україні на сьогодні існує в церквах понад 2 000 хорів, котрі славлять ім'я Боже. Майже 60 духових оркестрів є в церквах, по два — чотири в кожній області, крім 5-ти областей, в котрих оркестри почали організовуватись на початку минулого століття, ще за царської Росії, а потім і у розпалі воявничого атеїзму та радянської влади.

Шановні читачі, ми закликаємо вас також не втомлюватись, але посилено вчитись дякувати та хвалити нашого Господа піснею та музикою завжди, так як це робив Давид: ***"Хвали, душе моя, Господа, хвалитиму Господа, поки живу, співатиму Богу моему, аж поки існую!"***.

Бо хвала така угодна Богові. Будемо піснею звіщати чесноти Того, Хто покликав нас із темряви до дивного світла Свого!

З повагою та любов'ю брат Ігор Завірюха

Э. ТРАХЗЕЛЬ-ПАУЛІ

ДУХОВНА МУЗИКА

СПІВ І МУЗИКА В СТАРОМУ ЗАВІТІ

*“Дайте відповідь Господу нашому вдячною піснею, заграйте для нашого Бога на гуслах.”
(Пс. 146:7).*

Спів і музика займають у Старому Завіті дуже важливе місце. Співаки й музиканти мають зовсім конкретне завдання й знаходяться на “службі”.

“І сказав Давид зверхникам Левитів, щоб поставили своїх братів співаків на приладдях пісні, на цитрах, арфах, та тих, що грають на цимбалах, щоб піднести голос на радість. (1 Хр. 15:16) А співаків: Гемана, Асафа та Етана грати на мідяних цимбалах. А Захарія, і Азіїла, і Шемірамота, і Схіїла, і Унні, і Еліава, і Маасею, і Бенаю на цитрах, на аламот. А Маттітію, і Еліфелегу, і Мікнею, і Овед-Едома, і Єїла, і Азازیю на арфах, на октаві, щоб починати гру.” (1 Хр. 15:19-23).

Служіння співаків і музикантів спрямоване до Господа. Воно не було для задоволення виконавця й для розваги люблячої музикою публіки, але проходило під знаком поклоніння, честі й прославляння Всемогутнього: “І він попризначував перед Господнім ковчегом із Левитів служачих, щоб вони визнавали, і прославляли, і хвалили Господа, Бога Ізраїлевого: Асаф був головою, а другий по ньому Захарій, Єїл, і Шемірамот, і Хіїл, і Маттітія, і Еліяв, і Беная, і Овед-Едом, і Єїл на зняряддях цитр та на арфах, а Асаф голосно грав на цимбалах. А священики Беная та Яхазїїл на сурмах, завжди перед ковчегом Божого заповіту. Того дня, тоді Давид дав уперше псалма на подяку Господеві через Асафа та братів його: Дякуйте Господу, кличте Ім'я Його, серед народів звіщайте про вчинки Його! Співайте Йому, грайте Йому, говоріть про всі чуда.” (1 Хр. 16:4-9).

У Старому Завіті ми бачимо співаків не тільки у звичайних богослужіннях, але й у надзвичайних ситуаціях. Так, наприклад, під час великої військової небезпеки, коли полчище моавитян, аммонитян і маонитян прийшли із Сирії війною на Юдеїв, переляканий і зневірений Йосафат з усіма юдеями в пості та молитві знайшов Бога й, одержавши, таким чином, утіху й обітницю, він поставив співаків попереду воїнів і, утішений, пішов на битву: “І радівся він з народом, і поставив співаків для Господа, і вони хвалили величність святости, коли йшли перед озброєними, і говорили: Дякуйте Господу, бо навіки Його милосердя! А того часу, коли зачали вони співати та хвалити, дав Господь засідку на синів Ам-

монових і Моавових та на мешканців гори Сеїр, що прийшли були проти Юди, і були вони побиті.” (2 Хр. 20:21, 22).

Або після того, як зруйнована стіна Єрусалима за часів Неемії була відновлена й відбувався процес освячення, співаки на горі на новій стіні славословили й дякували Господу:

“А в свято освячення єрусалимського муру шукали Левитів по всіх їхніх місцях, щоб привести їх до Єрусалиму справити свято освячення та радості з похвалами, із піснею, цимбалами, арфами та з цитрами. (Неем.12:27). І повводив я Юдиних зверхників на мур, і поставив два великі збори славословників та походи, з них один пішов праворуч по муру до Смітникової брами. А за ними йшов Гошая та половина Юдиних зверхників, і Азарія, Ездра, і Мешуллам, Юда, і Веніямин, Шемая, і Ірмея. А з священичих синів із сурмами: Захарій, син Йонатана, сина Шемаї, сина Маттанії, сина Міхаї, сина Заккура, сина Асафого, а брати його: Шемая, і Азарійл, Мілай, Гілалай, Маай, Натанайл, і Юда, Ханані з музичними зняряддями Давида, Божого чоловіка, а вчитель Ездра перед ними. А при Джерельній брамі, навпроти них, вони йшли ступенями Давидового Міста, входом на стіну над Давидовим домом і аж до Водної брами на схід. А другий збір славословників ішов ліворуч, а за ним я та половина народу, зверху по муру вище башти Печей та аж до Широкого муру. (Неем.12:31-38) І стали обидва збори славословників біля Божого дому, і я, і половина заступників зо мною, і священики: Ел'яким, Маасея, Мін'ямин, Міхая, Еліоенай, Захарій, Хананія з сурмами, і Маасея, і Шемая, і Елеазар, і Уззі, і Єгоханан, і Малкійя, і Елам, і Езер. І співаки співали, а Ізрахія був провідником. (Неем. 12:40-42).

Постановка мети

Ці приклади можна було б помножити, але постійно виступає на перший план те, що слава Господа є центральним пунктом співу й музики. Йому, великому Господу й Богові, повинні підноситися радісні акорди. Подяка й поклоніння були принесені Йому.

Крім історичних повідомлень у Старому Завіті звучать конкретні заклики до співу. Майже всі ці заклики до співу мають мету безпосереднього поклоніння й прославляння Господа. От деякі приклади:

(1 Хр. 16:9) “Співайте Йому, грайте Йому, говоріть про всі чуда Його!”.

(1 Хр. 16:23) “Господеві співайте, вся земле, з дня-на-день сповіщайте спасіння Його!”.

(Пс. 32:3) “Заспівайте Йому нову пісню, гарно заграйте Йому з гуком сурем,”.

(Пс. 67:5) “Співайте Богові, виспівуйте Йменню Його, рівняйте дорогу Тому, Хто іде на хмарах, Господь Йому Ймення, та перед Ним веселіться!”.

(Пс. 67:33) “Царства землі, співайте Богові, виспівуйте Господа,”.

(Пс. 80:2) “Співайте Богові, нашій твердині, покликайте Богові Якова!”

(Пс. 95: 1-2) “Співайте для Господа пісню нову, уся земле, співайте для Господа! Співайте для Господа, благословляйте Ім'я Його, з дня на день сповіщайте спасіння Його!”.

(Пс. 97:1) “Співайте для Господа пісню нову, бо Він чуда вчинив! Йому помогла правиця Його та святе рамено Його”.

(Іс. 42:10) “Співайте Господу нову пісню”.

(Єр. 20:13) “Співайте пісні Господеві, усі хваліть Господа, бо спасі Він душу убогого від руки лиходіїв!”.

Ці постійні заклики до поклоніння й прославлення Господа вимагають також відповідної форми. Вони відбувалися у святому одяганні див. (2Пара.20:21). Але не тільки в наказовій формі говорить Старий Завіт про музику й спів. Багато місць із Біблії свідчать, що мужі Божі самі прагнули до цього. І тут ми бачимо те ж саме: вони мали мету: прославляння Господа. І знову кілька прикладів:

(Вих. 14:31, 15:1) “І побачив Ізраїль сильну руку, яку виявив Господь у Єгипті, і став боятися той народ Господа! І вірував він у Господа, та в Мойсея, раба Його. Тоді заспівав Мойсей та Ізраїлеві сини оцю пісню Господеві, та й проказали, говорячи: Я буду співать Господеві, бо дійсно звеличився Він, коня й верхівця його кинув до моря!”.

(Пс. 12:6) “Я буду співати Господеві, бо Він добродійство для мене вчинив...”.

(Пс. 41:9) “Удень виявляє Господь Свою милість, уночі ж Його пісня зо мною, молитва до Бога мого життя!”.

(Пс. 58:18) “Твердине моя, до Тебе співати я буду, бо Бог оборона моя, милостивий мій Боже!”.

(Пс. 103:33) “Я буду співати Господеві в своєму житті, буду грати для Бога мого, аж поки живу!”.

(Пс. 143:9) “Боже, я пісню нову заспіваю Тобі, на арфі десятиструнній заграю Тобі”.

Відображення

Тепер зрозуміло, що подяка й поклоніння, які у Старому Завіті в музичній формі підносилися до Господа, Божественною радістю відображалися на співаках і музикантах, і тішили їхні серця. Так приміром, ми бачимо, як музична хвала при освяченні стіни Єрусалима відображається на виконавцях:

“І вони приносили того дня великі жертви та раділи, бо Бог порадував їх великою радістю. І раділи також жінки та діти, і аж далеко чула була радість Єрусалиму!” (Неем. 12:43).

СПІВ І МУЗИКА В НОВОМУ ЗАВІТІ

“... Співатиму духом, і співатиму й розумом.”
(1 Кор. 14:15).

Майбутнє

Новий Завіт знає музику. Звернемося спочатку до майбутнього. Іван кидає пророчий погляд на небо й бачить співаючих. Вони прославляють Господа: “А коли Він узяв книгу, то чотири тварині й двадцять чотири старці падали перед Агнцем, а кожен мав гусли й золоті чаші, повні пахоців, а вони молитви святих. І нову пісню співають вони, промовляючи: Ти достойний узяти цю книгу, і розкрити печатки її, бо Ти був заколений, і кров'ю Своєю Ти викупив людей Богові з усякого племені, і язика, і народу, і люду. І Ти їх зробив для нашого Бога царями, і священиками, і вони на землі царюватимуть!” (Об. 5:8-10).

Немає ніякого сумніву, що на небі співаки в досконалість чистоті й святості хвалять Бога. Поклоніння — у істині, у святості!

“І я бачив щось, ніби як море скляне, з огнем перемішане. А ті, що перемогли звірину та образа його, і знамено його, і число його ймення, стояли на морі склянім, та мали гусли Божі. І співали вони пісню Мойсея, раба Божого, і пісню Агнца, говорячи: Великі та дивні діла Твої, о Господи, Боже Вседержителю! Справедливі й правдиві дороги Твої, о Царю святих! Хто Тебе, Господи, не побоїться, та Ймення Твого не прославить? Бо один Ти святий, бо народи всі прийдуть та вклоняться перед Тобою, бо з'явилися суди Твої!” (Об. 15:2-4).

Сьогодення

А що говорить Новий Завіт про теперішній час? Апостол Павло, цитуючи Давида, знов-таки наголошує на хвалу Богові: “Кажу ж, що Христос для обрізаних став за службу ради Божої правди, щоб отцям потвердити обітницю, а для поган щоб славили Бога за милосердя, як написано: Тому я хвалитиму Тебе, Господи, серед поган, і Ім'я Твоє буду виспівувати!” (Рим. 15:8, 9).

Це ж саме має на увазі й Яків, говорячи: “Чи страждає хто з вас? Нехай молиться! Чи тішиться хтось? Хай співає псалми!” (Як.5:13).

У псалмах виражається поклоніння людини Богові. І у Новому Завіті є конкретні заклики до співу: “Розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа.” (Еф.5:19).

“Слово Христове нехай пробуває в вас ясно, у всякій премудрості. Навчайте та напоумляйте самих себе! Вдячно співайте у ваших серцях Господеві псалми, гімни, духовні пісні!” (Кол.3:16).

Із усіх цих місць видно, що й Новий Завіт розглядає спів і музику як служіння поклоніння й прославляння Бога.

КРИТЕРІЇ НОВОГО ЗАВІТУ

А тепер критерії Нового Завіту. Святе Письмо говорить як у посланні до Ефесян, так і до Колосян про духовні пісні. Прочитайте уже цитовані місця (Еф. 5:19); (Кол. 3:16), а саме, про “духовні” пісні! Спочатку кілька зауважень:

“Поняття, протилежне поняттю “духовний”, відповідно до Письма — “тілесний”. Обое ці поняття часто вживаються у Новому Завіті. Слово “тілесний” завжди вживається з негативним відтінком. “Тілесне” пов’язане із гріховним опоганенням людини, з його неосвяченою природною сутністю, а також із усякого роду самоправедністю. “Тілесна” людина, незважаючи на все своє благочестя, визначається своєю тілесною й щиросердечною сутністю, спрямованою на земне й тимчасове, й по суті справи носить на собі печатку супротивника Бога.

“Духовне” пов’язане зі Святим Духом. “Духовний” християнин одержує при народженні згори знову оживий дух, яким він має спілкування зі Святим Духом. Він перебуває в прямому зв’язку з Богом, живе у безперервному освяченні й спрямований на вічне, неминуще й небесне.

Тілесне поводження, тілесний стан, напрям думок не витримують випробування перед Богом, навпаки, означають смерть і ворожнечу:

“Бо думка тілесна то смерть, а думка духовна життя та мир, думка бо тілесна ворожнеча на Бога, бо не кориться Законові Божому, та й не може. І ті, хто ходить за тілом, не можуть догодити Богові.” (Рим. 8:6-8).

У тілесних християн немає нормального духовного росту. Вони, так сказати, залишаються на рівні дитини й погано переносять духовний хліб, або взагалі не переносять.

“І я, браття, не міг говорити до вас, як до духовних, але як до тілесних, як до немовлят у Христі. Я вас годував молоком, а не твердою їжею, бо ви не могли її їсти, та й тепер ще не можете, бо ви ще тілесні. Бо коли заздрість та суперечки між вами, то чи ж ви не тілесні, і хіба не полюдьському робите?” (1 Кор. 3:1-3).

Незважаючи на таку ненормальну зупинку на рівні дитини, такі християни досить часто самі не можуть зрозуміти свого щирого духовного або, вірніше сказати, тілесного стану. Це ми бачимо на прикладі тілесних християн Коринти. Тілесні християни можуть думати про себе як про багатих, сильних і мудрих, їм здається, що вони цілком у стані судити інших (1 Кор. 4:3,8,10). Вони можуть навіть похвалитися різними духовними перевагами (1 Кор. 12:14) і одночасно проявляти справи тілесні: суєту, суперечки, розколи, блуд тощо (1 Кор. 1:11-12; 3:3-4; 5:1-5).

Особливою ознакою тілесного християнина є його роздута уява про себе самого (1 Кор. 5:2). Саме тому Павло попереджає колосян:

“Нехай вас не зводить ніхто удаваною покірною та службою Ангелам, вдаючись до того, чого не бачив, нерозважно надимаючись своїм тілесним розумом, а не тримаючись Голови, від Якої все тіло, суглобами й зв’язками з’єднане й зміцнене, росте зростом Божим.” (Кол. 2:18, 19).

“Останній час” характеризується перевагою тілесних людей, у яких *перебільшена уява* про себе, вони пихаті й не духовні (2 Тим. 3:1-5).

Господь чекає від нас, щоб ми були духовними християнами. Ісус дарував нам Свій Дух. Ісус Сам живе в нас, і у Ньому живе вся повнота Божества. Коли ми відмовляємося від нашого власного тілесного “я”, коли хрест Ісуса Христа може творити свою справу в нас і коли ми всяку сферу нашого життя свідомо ставимо під керівництво Святого Духа, тоді виникає велика можливість дійсно духовного способу життя. Тому Павло може так позитивно висловитися на адресу римлян:

“А ви не в тілі, але в душі, бо Дух Божий живе в вас. А коли хто не має Христового Духа, той не Його”. (Рим. 8:9).

Повторимо ще раз цю вирішальну умову: “Якщо тільки Дух Божий живе у вас”. Тут Святий Дух не просто частина без усякого права поруч із роздутим “я”, але тут Святий Дух

живе як власник людського “будинку”, а “я” виключається в результаті впливу хреста (Гал.5:24). У якості “Пана будинку” Святий Дух має в нас доступ до кожної кімнати й право на кожну кімнату. І от тепер у словах, у житті й у справах може виявитися духовний напрям думок, напрям думок Ісуса Христа. *“Бо думка тілесна то смерть, а думка духовна життя та мир...” (Рим. 8:6).*

Але й духовний християнин має потребу в Божих нагадуваннях Святого Письма. Так, скажемо, духовний християнин повинен утримуватися від тілесних прагнень:

“Благаю вас, любі, як приходьків та подорожніх, щоб ви здержувались від тілесних пожадлиностей, що воюють проти душі.” (1 Петр. 2:11).

І в кінцевому підсумку передбачається, що духовний християнин чинить не за тілом (2 Кор. 10:2-4) і що духовні речі він може уявляти собі й судити про них духовним чином (1 Кор. 2:13-16). Тут можна було б згадати детально дуже важливі питання, але це порушило б рамки нашої конкретної теми. Тому ми згадаємо ще раз подвійно позитивний заклик, що, властиво, і є предметом нашої теми:

“Розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа.” (Еф. 5:19).

“Слово Христове нехай пробуває в вас рясно, у всякій премудрості. Навчайте та напоумляйте самих себе! Вдячно співайте у ваших серцях Господеві псалми, гімни, духовні пісні!” (Кол. 3:16).

Якщо існують духовні пісні, то існують також і тілесні пісні. Ці пісні звертаються в першу чергу до нашого тіла, до нашої душі й у цілому до нашої неосвяченої тілесної сутності. Тілесні пісні мають тенденцію, *спрямовану до ліллиць*.

Духовні ж пісні й музика *спрямовані нагору*. Вони адресовані Всемогутньому, про що Ісаїя пише:

“І кликав один до одного й говорить: Свят, свят, свят Господь Саваот, уся земля повна слави Його!” (Іс. 6:3).

Духовні пісні спрямовані до неба, а звідти вони повертаються назад до співаків і слухачів і надихають внутрішню людини при прославленні нашого великого Бога.

ОЗНАКИ ДУХОВНОЇ ПІСНІ

Оскільки Господь у Своєму Слові жадає від нас духовних пісень, то важливо мати здатність відрізнити, щоб ми могли відрізнити духовні пісні від не духовних. І тут більшу допомогу нам дасть розуміння вищезгаданих основних елементів пісні. Тепер ми розглянемо їхнє значення більш детально.

Текст

Бог звертається до нас через Своє Слово. Ми говоримо з Ним через наше слово. Ми звертаємося до Бога з молитвою нашими словами. Ми дякуємо Йому нашими словами, а Бог остерігає нас через Своє Слово, Він підбадьорює нас Своім Словом, Він веде нас Своім Словом. Ми проповідуємо людям Слово Боже. Ми завойовуємо людей Його Словом.

Отже, *слово* — це перший засіб спілкування між Богом і людиною, а також у відносинах між людьми. Слово є дух і життя. Таким чином, слово (або текст у пісні) — це, властиво, духовний елемент. Отже, у духовній пісні текст повинен стояти *на першому місці*. Це чітко підкреслюється в посланні до Колоссян:

“Слово Христове нехай пробуває в вас рясно, у всякій премудрості. Навчайте та напоумляйте самих себе! Вдячно співайте у ваших серцях Господеві псалми, гімни, духовні пісні!” (Кол. 3:16).

За допомогою музики без тексту, як правило, не можна вчити й напоумляти. І в тому випадку, коли текст музикою або ритмом відсувається на задній план, то при цьому Слово Христа не може оптимально здійснювати своє повчання й вплив, що напоумляє. Звичайно, це не слід розуміти в тому значенні, що чисто інструментальна музика не повинна бути присутня у колі віруючих. Святе Письмо ніякої заборони щодо цього не виставляє. У кого є почуття, той може щодня виявляти нові пишноти в утворі.

Яке різноманіття трав, квітів, дерев, комах, тварин і риб! Яку непередбачену красу можна знайти в мікрокосмосі і які не-уявими величини, що простираються в макрокосмосі. Бог хоче не тільки обрадувати й насолоджувати серця людей багатством Свого утвору, але й особливо привести їх до пізнання Бога (Рим. 1:20). Але не тільки зримий світ повинен виконувати цю мету, теж саме можна сказати й про *чутний* світ.

Згадаємо про шум моря, завивання бурі, шепетання птахів, звуки грому або про ніжний спів весняного вітерцю. Взагалі музика відноситься саме до цієї сфери. Той, у кого відкрите вухо для сприйняття тисяч різних мелодій і звуків, у цьому сприйнятті буде постійно знаходити нову насолоду. У цьому музика також служить радістю людям, таку роль музики припускає й Ісус Христос, коли Він, наприклад, у Своїй притчі про повернення блудного сина говорить:

“Бо цей син мій був мертвий і ожив, був пропав і знайшовся! І почали веселитись вони. А син старший його був на полі. І коли він ішов й наближався до дому, почув музики та танці.” (Лук. 15: 24-25).

Але усяка оцінка зримого, що відчувається у чутному світі з його творчими можливостями повинна для людини ґрунтуватися на Слові Божому, даному як одкровення у Святому Письмі:

“А це, браття, кажу я, бо час позосталий короткий, щоб і ті, що мають дружин, були, як ті, що не мають, а хто плаче, як ті, хто не плаче, а хто тішиється, як ті, хто не тішиється; і хто купує, як би не набули, а хто цього світом користується, як би не користувались, бо минає стан світу цього.” (1 Кор. 7: 29-31).

Або згадаємо слова:

“Усе мені можна, та не все на пожиток. Усе мені можна, але мною ніщо володіти не повинно.” (1 Кор. 6:12).

Отже, будемо радуватися різноманіттю форм, пишноті фарб квітів, будемо насолоджуватися шляхетною гарною музикою, але нехай ніщо не володіє нами, все це тимчасове, минуле. Згадаємо, що ми тут живемо короткий час, і тому повинні стежити за тим, щоб дарма не витрачався наш час. Господь дав нам ці деякі роки для того, щоб ми їх заповнили вічними цінностями.

“... Використовуючи час, дні бо лукаві!” (Еф. 5:16).

“Думайте про те, що вгорі, а не про те, що на землі.” (Кол. 3:2).

Одне тут зрозуміло: нам, як дітям і слугам Бога, дані більш високі завдання, спрямовані на неминуще й вічне.

Таким чином, із усього, що стосується нашого музичного багатства, ми на перше місце поставимо *духовну пісню, тобто слово*. Тільки така пісня має цінність для вічності й тільки така пісня має вирішальне значення для головного завдання віруючого. Такий наголос на слово підкреслює послання до Ефесян.

“Розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа” (Еф. 5:19).

Відповідно процитовані місця із книги Об'явлення, що описують небесне майбутнє, своїм формулюванням ставлять центр ваги небесної музики як засіб спілкування на слово.

“А коли Він узяв книгу, то чотири тварини й двадцять чотири старці попадали перед Агнцем, а кожен мав гусли й золоті чаші, повні пахоців, а вони молитви святих.”

І нову пісню співають вони, промовляючи: Ти достойний узяти цю книгу, і розкрити печатки її, бо Ти був заколений, і кров'ю Своєю Ти викупив людей Богові з усякого племені, і язика, і народу, і люду.” (Об. 5:8, 9).

“І я бачив щось, ніби як море скляне, з огнем перемішане. А ті, що перемогли звірину та образа його, і знамено його, і число його ймення, стояли на морі склянім, та мали гусли Божі. І співали вони пісню Мойсея, раба Божого, і пісню Агнця, говорячи: Великі та дивні діла Твої, о Господи, Боже Вседержителю! Справедливі й правдиві дороги Твої, о Царю святих!” (Об. 15:2, 3).

“Вони співають і говорять!” — “Розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами!” Увесь час наголос на слово! І ми будемо дотримуватися саме цього: першим і власне кажучи, вирішальним критерієм духовної пісні є на першому місці слово.

Звичайно, є чимало пісень, у яких текст дійсно стоїть на першому місці, але, проте, вони зовсім не духовна пісня. Чому? З тієї причини, що текст цей має лише щиросердечний, але не духовний зміст. Ці пісні можуть бути зовсім непоганими. Згадаємо, наприклад, народні пісні, але в них немає вічного змісту. Виспівується земне. І такі пісні навряд чи мають більшу цінність, чим інструментальна музика.

Отже, пісня лише тоді стає духовною піснею, якщо текст носить на собі печатку Біблії, Слова Божого, якщо вона зв'язана про Господа. Але тут потрібно сказати, що чимало благочестивих пісень по своєму тексті не можна розглядати як духовні. Нерідко ці тексти “благочестиві” лише в лапках. У текстах цих пісень заклик іти за Христом перетворюється на Євангеліє без Хреста, і, таким чином, у самий вирішальний момент — у Євангеліє без наслідків, якщо основне висловлення пісні увесь час зводиться до того, що “Ісус — от це клас”, “Ісус дає нам кайф” або: “Це безумно добре, хваліте Господа”.

Що ж стосується форм, тексту пісень, то потрібно сказати, що слова, призначені для пісні, на противагу звичайній мові розташовуються особливим чином по змісту, по звучанню й ритму. Це було так у піснях (псалмах) Старого Завіту, принаймні, частково. Наприклад, Мерилл Ф. пише про давньоєврейське поетичне мистецтво:

“Але основна структура — це “паралелізм”, тобто скоріше порядок думки, чим порядок слів.”

Музика

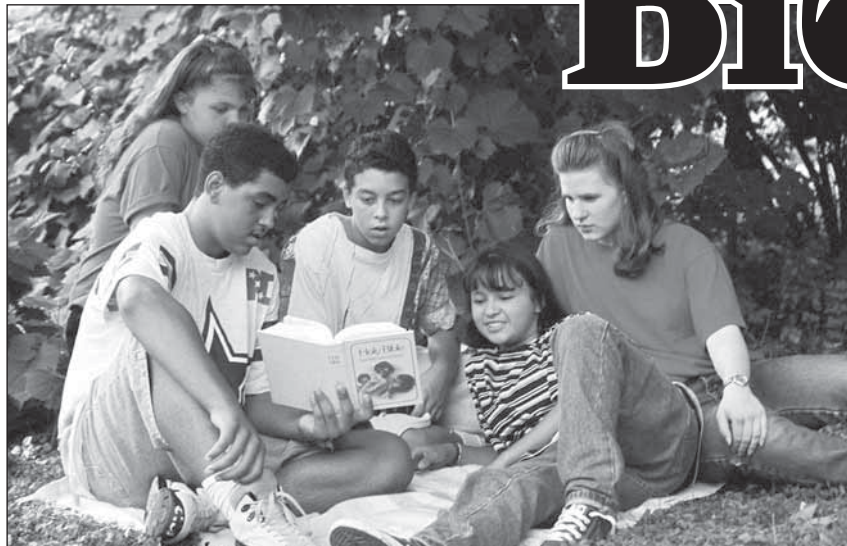
Завдання мелодії й гармонії полягає в тому, щоб нести текст. Музика виконає своє завдання зробленим образом, якщо їй вдасться висунути на перший план текст і підсилити його висловлення. Але це припускає зовсім свідому, підлеглу роль музики. Лише коли мелодія й гармонія підлеглі тексту й несуть його дійсно приємним образом, музика може стати другим елементом духовної пісні.

Ритміка

Відповідно до метрики тексту й ритму вірша ритмічно розташовується й вся композиція. Ритм, що не відповідає ритму тексту, порушує силу висловлення тексту й стає, таким чином, чужорідним, що заважає компонентом. Навпроти, стриманий, ненав'язливому, відповідному слову ритм допомагає нести текст і підкреслює його й стає, таким чином, третім елементом духовної пісні.

(Цитати з Біблії переклад І.Огієнка)

Конкурс «Найуважніший читач Біблії»

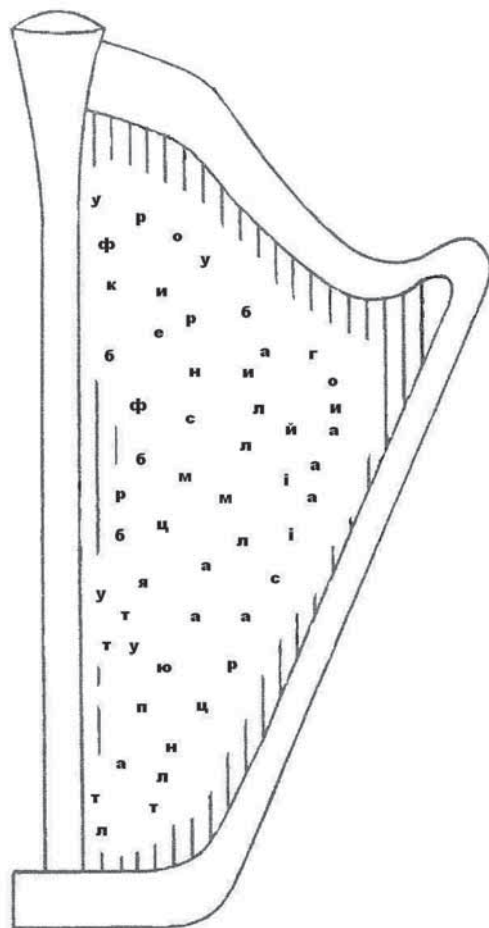

Бібліотечка Проповідника запрошує прийняти участь у конкурсі «Найуважніший читач Біблії».

До уваги пропонується 10 запитань в кожному випуску журналу (5 питань із Старого Завіту і 4 — по тексту Нового Завіту, і ще 1 пункт на Біблійну вікторину, кросворд, або головоломку).

Всього 120 запитань оцінюється в 120 кредитів. Сім читачів, котрі наберуть найбільшу кількість кредитів, відповівши правильно і чітко на запитання, чекає відповідний приз, такий як: Біблійний культурно-історичний коментарій, Крейг Кінер-2т; Новий Біблійний Словник-2 частини; 4-х томний тлумачний довідник В.Даля; 20-ть віків Християнства, Саннікова; Інтерпретація Притч, Крейг Бломберг; Книга Мучеників, Джон Фокс; Великий Біблійний Словник, Уолтер Елуем; та інші. Відповідь має бути підтверджена місцем із Біблії (вказати місце), або обґрунтована на підставі тексту Священного Писання. Відповіді надсилайте на адресу редакції: Herald of Truth 37603 28th Ave. S Federal Way, WA 98003 USA або електронною поштою: — vistnykpravdy@gmail.com.

1. Від котрих трьох небезпечних спокус Апостол застерігає навіть тих юнаків, котрі вже перемогли лукавого?
2. В якому вірші Нового Завіту говориться про музику і танці (*рос. — пение и ликование*)?
3. Де ми читаємо про пісні безумних, і що краще вже щось слухати інше?
4. Коли ввесь народ зранку прийшов у храм, щоб послухати Слово Боже?
5. Котрий єдиний вірш в Біблії називає Давида — солодким піснетворцем?
6. Назви саму любиму пісню в'язнів або полонених (з Біблії), котру співають і тепер в деяких церквах.
7. Хто буде співати та тішитись в той час, як польові дерева будуть плескати в долоні?
8. Яка дівчина в Старому Завіті своїм даром складання пісень і гри на бубні, була чудовим прикладом для інших та заохочувала інших славити Господа?
9. Який пророк був для свого народу, як "пісня кохання", і як красноречивий добрий грач?
10. Інструмент Давида. Віднайдіть і складіть із поданих букв 10-ть музичних інструментів, котрі згадуються в Біблії:

СЛОВНИК — ДОВІДНИК

“...глибоко викопав, і основу
на камінь поклав.”

Луки 6:48

Музика — згідно Біблії, *батьком музики є Ювал*: він винайшов гуслі і сопілку (Бут.4:21). З інших музичних інструментів в Біблії ще згадується бубон (рос. Тім пан), що супроводжує пісні і танці жінок — як, наприклад, пісня Маріам на Червоному морі (Вих.15:20). Вірогідно, деякі біблійні тексти читались нарозспів або співались. В епоху царя Давида, музика стала відігравати важливу роль в релігійному житті, і традиційно рахується, що Давид створив музичну культуру Першого храму організувавши 24 групи музикантів, що включали по 12 співаків і музикантів (1 Хр.25 р.)

В Храмі практикувалось антифонний (двох хорів) і респонсорний спів, коли община або хор відповідала солісту-ведучому. Деякі псалми виконувались у вигляді літанії, що періодично супроводжувалась короткими відповідями віруючих. В Мішні відмічено, що в Другому храмі співав хор з 12-ти левитів, в супроводі інструменталістів.

З I-го ст. н.е. в єврейському світі значно посилилась роль синагог. Музичні інструменти вже не використовувались; основою богослужіння стало читання тексту із Святого Писання і молитви, котрі нарозспів виголошував кантор (хазан). По своєму характеру, спів в синагозі можна розділити на три типи: псалмодію, кантіляції Святого Писання і літургійний речитатив.

Після зруйнування Храму в 70-му році н.е., законодавці постановили, що в окремих випадках спів і музичний супровід в синагогах не допускається — щоб не порушувати святість суботи, не провокувати віруючих до перелюбу, а також в знак трауру зруйнування Храму.

Починаючи з IV-го ст., традиційні молитви почали доповнювати музично-поетичними, так названими *пійутим* і часто виконувались їх творцями (*пайтаним*). В період Середньовіччя, коли євреї знаходились під владою мусульман, вони пережили значний вплив арабської культури, в тому числі і арабської музичної традиції; В результаті ряд євреїв пов'язали своє життя з музикою.

В Іспанії в результаті взаємодії єврейської і неєврейської культур, з'явився спів на єврейсько-іспанській (ладино) мові. Нові пісні народились на Балканах і в Марокко — по своєму змісту вони пред-

ставляли любовну лірику, були пов'язані з тими чи іншими єврейськими святами або важливими подіями в житті людини. Характерний синагогальний спів появився і в євреїв-ашкеназі — основою його стали совокуність кантіляцій з неєврейськими мелодіями. З часом музичні форми ашкеназів проник — ли в Східну Європу, де на них, в свою чергу, справила вплив слов'янська музика.

В епоху Ренесансу в синагогах укріпився поліфонічний спів; пізніше в богослужіннях і на родинних святах почали виконуватись єврейські кантати в стилі барокко.

В XVIII-XIX ст. Хасиди відводили музиці важливу роль, і вожді хасидизму різноманітно заохочували створення нових музичних форм. Євреї-реформісти ввели в синагогальне служіння хорали по стилі протестантські, в супроводі органу; на відміну від ортодоксів вони використовують змішані хори з мужчин і жінок. В сьогоднішній час єврейська музика — як релігійна так і світська — переживає свій розквіт в Ізраїлі, США, інших країнах.

Під впливом єврейської літургійної музики, рання християнська Церква ввела в свої богослужіння спів гімнів і псалмів, доповнених згодом піснями на тему Луки 1-2 і виславляннями (напр., Лук.2:14). З часом набув популярності григоріанський хорал; встановлений на нескладних жанрових законах синагогального співу, він втілює в себе і інші музичні традиції. Релігійні за своїм змістом хорали, почали виконуватись професійними співаками, монахами в традиційний час богослужіння, хорами і молитвенниками в храмах і соборах. З'явилися і інші види співу — антифони Амвросія Медіоланського, візантійський розспів Греко-православної Церкви, знаменний розспів Руської Православної Церкви. Свої співи появились і в Сирійській, Коптській, Армянській Церквах.

В IX ст. в християнській Церкві розвинулась поліфонічна музика. Напочатку вона представляла собою просту мелодію; основному голосу супроводжували один чи декілька голосів, що звучали на 4-5 ступенів вище або нижче.

В XIII-XIV ст. новий напрямок породили складні музичні форми: в цей період в

традиційну послідовність меси, почали вводити хоральні співи. В наступні століття християнська церковна музика досягла значних висот; поява друкованих нотних збірників спільдіяла розповсюдженню музичної культури по всьому християнському світі.

Після Реформації грандіозний розвиток зазнали репертуар хорів і общинні співи в лютеранській Церкві; появилась велика кількість музичних творів для органу.

В XVII ст. численні твори мистецтва для Церкви писали як протестантські, так і католицькі композитори; ця традиція збереглася і в наступні століття.

На сьогодні в США і в інших країнах отримали розвиток нові форми класичної і популярної музики, в значній мірі вільні від офіційно-церковних обмежень. Подібна еволюція церковної музики, що перетерпіла значні зміни на протязі століть контрастує з достатньо обмеженим розвитком музичних форм в іудаїзмі, де традиційні заборони на інструментальну і хоральну музику серйозно перешкоджали музичним нововведенням.

Духовий оркестр — оркестр, що складається з різних духових інструментів, які приводяться в дію дмуванням струменя нагрітого повітря.

Духовна музика — музика релігійного змісту, яка виконується в церквах, костельох і супроводжує богослужіння. Пов'язана: з внутрішнім психічним життям людини, моральним світом її, зі спільністю ідей, поглядів, прагнень. Нематеріальна, нетілесна основа. У творінні і відтворенні (репродукуванні) приймають участь троє: Бог, композитор і виконавець.

Літанія — урочиста церковна служба, а також довга благальна молитва у католиків.

Літургія — християнське богослужіння, що супроводжується співом та інструментальною музикою. Літургія православної церкви — обідня, католицької — меса.

Музичний слух — здатність сприймати, розрізняти і відтворювати висотні, метро-ритмічні, динамічні та інші співвідношення звуків. Також, здібний до музики, який любить і тонко розуміє музику.

Поліфонічна музика — багатоголосся в музиці, засноване на одночасному сполученні й на розвитку ряду рівноправних мелодій. Різноманіття голосів гармонічно взаємопов'язаних.

Хорал — церковний багатоголосий хоровий спів; хвалебна духовна пісня. Музичний твір у такій формі.

Господь Моя Сила та Пісня...

Псалом 117:14

В часи Радянської епохи невіруючі люди інколи запитували християн: “А це правда, що на ваших зібраннях ви приносите жертви?” На це деякі віруючі відповідали: “Та ні, це ви придумали”, або дехто просто знизував плечима і не завжди в той момент приходило на пам'ять місце зі Слова Божого, яке записане Євр.13:15 “Отож, завжди приносьмо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славить.”

Ось вже 12 років, як Господь запалив вогонь на жертівнику “служіння духового оркестру” у місцевій церкві м.Федерал Вей. 12 років благословенного служіння для Господа, і місцева церква не уявляє жодного свята без участі духового оркестру, який славить Бога та піднімає на душі слухачів.

А почалося усе з того, що церква благословила на це служіння брата Григорія Саволюка, який приїхавши до Сполучених Штатів Америки, привіз з собою любов до християнської духової музики. У 1995 році він поїхав на Україну і, повернувшись, привіз комплект (12) духових інструментів.

На митниці офіцер запитує:

— Що ви там везете?

Брат Григорій відповів:

— Труби.

Та коли просвітили акуратно запаковані сумки, офіцер скрикнув:

— Які ж це труби, це ж інструменти, які мають державну цінність, на які потрібні різні довідки з різних міністерств!

Та з Господньою допомогою через великі зусилля брат привіз ці “ТРУБИ” до Америки.

Перші заняття почалися в серпні 1995 року. Склад оркестру на той час нараховував 12 чоловік. В основному це були ті брати, які “десь” і “колись” приймали участь у духових оркестрах. Перший раз оркестр

служив на Новорічному зібранні зустрічаючи 1996 рік. Оркестр виконав тільки 5 пісень (це все, що на той час вивчили) але всі були дуже раді та дякували Богові. Адже в умовах імміграції це, мабуть, був один з найперших духових оркестрів серед української діаспори.

І так як Господь у Першо-апостольській церкві додавав до Церкви тих, що спасалися, так само з часом Він додавав музикантів до цього оркестру. І на сьогоднішній день оркестр нараховує 45 учасників — братів та сестер, дорослих і молодь. Отже, приймають участь не тільки брати, але понад 10 сестер є членами духового оркестру. Серед музикантів є співаки, проповідники і служителі.

Паралельно з основним духовим оркестром, у церкві є школа гри на духових інструментах, яку веде група музикантів з основного оркестру. Таким чином оркестр поповнюється періодично молодими братами та сестрами. На сьогоднішній день відповідальними керівниками є Саволюк Григорій, Кравчук Віталій та Саволюк Олексій. На протязі часу існування оркестру, великий вклад в служіння внесли брат Юра Шемереко (на сьогоднішній день керівник духового оркестру у сусідній церкві) та Віктор Федорович Зубеня (керівник військового духового оркестру у минулому).

Не можливо все описати та згадати всіх учасників оркестру, але нехай Бог ясно благословить кожного, хто вносить свій вклад у це служіння.

Все починалося з 12 –ти труб, на яких почали грати 12 чоловік. І ось вже минуло 12 років. Дивлячись на пройдених шлях, єдине, що виливається з душі, так це Слава Богу!

Брати і сестри, моліться за це служіння, і до зустрічі!

Олексій Саволюк

СВЯТО

“Хваліте Його звуком трубним, хваліте Його на арфі та гусях! Хваліте Його на бубні та танцем, хваліте Його на струнах та флейті! Хваліте Його на цимбалах дзвінких, хваліте Його на цимбалах гучних! Все, що дихає, хай Господа хвалить! Алілуя!” — саме такими словами розпочалося вечірнє служіння 9 грудня в Першій Українській Церкві міста Federal Way. Воно відрізнялось своєю простотою і водночас яскравим наповненням. Саме в цей вечір відбулося свято музики, в якому приймали участь музиканти з різних оркестрів навколишніх церков.

Протягом вечора брати розповідали про далеке минуле, про створення оркестрів у різних областях України, а також час від часу демонстрували старі фотографії минулих днів.

“Брате знову нагадай про святу любов”, співали брати та сестри під супровід оркестру, яким керував музикант Юрій Шеремека.

“Особливість нашого часу полягає в тому, що ми спрямовані на майбутнє, але сьогодні ми хочемо звернути увагу на минуле. Брати будуть ділитися спогадами про створення оркестрів, і звичайно, ми будемо славити Бога грою на духових інструментах. Ось оркестр перед нами — це перемога від Господа, це наша жертва для Його слави” — промовив Алік Саволюк у вступному слові.

Історія оживала на вустах музиканта зі стажем, диякона Олександра Щавлінського. Він розповідав про створення оркестру на Луганщині: “Ми дуже хотіли грати, і були волонтери та не було інструментів. Потім ми дістали труби, і так створився наш оркестр. Раніше було бажання та не було можливості, тепер є можливість та немає бажання”, — коментував брат Олександр. Він також закликав молодих людей не нехтувати служінням та робити його від серця.

Після таких підбадьорюючих слів оркестр виконав гімн “Христа хай величають всі”.

“В довоєнні роки оркестрів не було. У 1945 році захотіли створити духовий оркестр. Шукали інструменти, хоч ніхто не знав нотної грамоти. Коли трішки вивчили гаму, то почалося служіння оркестру у Волинській області”, — ділився спогадами ведучий Іван Іванович Кравчук.

Оркестрів

Згадував минуле також і Ілля Пижівський. Він розповідав про створення оркестру на Чернівцях. Їм вдалось зібрати достатню кількість музикантів. Не зважаючи на комуністичний режим, гоніння на християн, на те, що саджали у в'язниці, вони все одно збирались у когось в домі та грали. "Взагалі духовий оркестр — це сила та міць християн", — розповідав брат Ілля.

Михайло Дожук поділився історією створення Хмельницького оркестру. На той час була проблема з духовими інструментами.

Спільними зусиллями брати їх придбали, та почались тренування. Вже згодом оркестр лунав в окружних селах та містах на служіннях.

Про створення оркестру серед емігрантів, на американській землі, розповідав Григорій Саволюк. Ще 11 років тому започаткували оркестр. На той час було лише 12 музикантів, зараз їх можна нарахувати вже більше п'ятидесяти.

Голова Об'єднання Ігор Завірюха підводив підсумки: "В Біблії описані три стилі музики: ударна, струнна та духовна. Але порівняно з іншими стилями у духовій музиці завжди славився Господь. В сьогоднішній благодатний час тисячі труб по всій Землі славлять

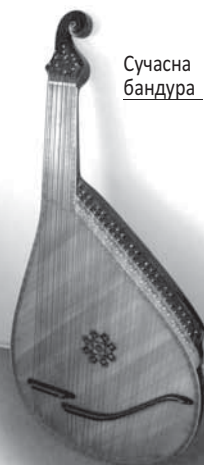
Бога. Я безмежно радію, коли слухаю духовий оркестр, бо ця музика відображає свято та торжество. Звук труби буде луhati на останньому святі, коли сам Господь прийде за Церквою".

Юлія Марук

Бандура

"заспівайте Йому нову пісню,
гарно заграйте Йому" Пс.32:3

Сучасна
бандура

З власного досвіду знаю, що духовна музика збуджує до покаяння та приближає до Бога.

Є суто український інструмент, який, мабуть, ніхто не назве "інструментом для недуховної музики". Вміла гра на цьому інструменті торкає душу і серце. Цей чудовий мелодійний інструмент — бандура.

Перша документальна згадка про бандуриста (саме бандуриста, а не кобзаря) Войташека датована 1580 роком.

Саме слово "бандура" було досить поширене серед індоевропейських народів. Це слово знали й давні слов'яни, а його значення добре розкриває санскрит, за яким слово "бандура" означає "приємний", "гарний", а "банда" — гру на музичному інструменті. Бандура — щипковий інструмент, споріднений із давніми гуслами. Гусла — один з найдавніших струнних щипкових інструментів східних слов'ян. Бандура має виконавські можливості подібні до фортепіано: можна грати всіма десятима пальцями й видавати акорди. Бандуру тримають вертикально, притиснувши до грудей і граючи по всіх струнах обома руками. Цей спосіб гри називають харківським, на відміну від звичного сьогодні чернігівського (бандура розвернена ліворуч, ліва рука грає тільки на басах, а права — тільки на приструнках). Чернігівський спосіб гри не був властивий виконавству кобзарів стародавніх часів — він є пізнішим і походить від зрячих аматорів — бандуристів. Цей спосіб також пов'язаний із хроматизацією бандури (конструкторські експерименти в цьому напрямку почалися на зламі XIX-XX століть), яка зробила неможливою гру на приструнках лівою рукою. В різний час бандура мала від

Кобза

7-9 до 20-30, а то й більше струн, виготовлених із жил; пізніше їх обвивали мідним дротом. Стандартна бандура пріма має 55-58 струн і настроєна в тональності соль мажор. Концертні інструменти відрізняються від бандури пріми тим, що мають механіку для перестроювання приструнків. Концертні інструменти мають 61-65 струн.

Найбільшою в світі групою бандуристів сьогодні являється капела бандуристів ім. Т.Г.Шевченка з Детройту, яка існує з 1949 року. Капела існує на пожертви. Учасники капели живуть в різних штатах, і навіть в Канаді, але щомісяця збираються на репетиції.

В Українській церкві Лос-Анджелесу завдяки старанням брата Олександра Потапенко також створено невеличкий хор з братів, які забажали славити Господа співом під цей прекрасний інструмент. Деякі брати вже виявили бажання навчатися гри на бандурі. Безумовно, на все потрібен час, але маючи ціллу проповідь Слова Божого, можна сміливо надіятись на благословіння та керівництво Головного Диригента — нашого Творця.

Павло Сургай, М. Лос-Анджелес

“...Бо Царство небесне належить таким”...

Фото:
Веніамін
Марар

Час від часу, як добре правило, у Першій Українській Церкві благословляють немовлят. Цього разу свято відбулось недільного ранку 12 січня. П'ять сімей принесли своїх новонароджених дітей, щоб церква молилась за їхні майбутні долі.

Ігор Завірюха — голова об'єднання, привітавши всіх, сказав: “Діти — подарунок від Бога, майбутнє нашої церкви. Дітей приводили до Господа щоб він благословляв їх, і дуже погано коли батьки позбавляють своїх дітей цього благословіння. В Біблії написано, щоб ми дозволяли дітям йти до Бога, бо Царство небесне належить таким”.

Після молитви та благословіння церкви, лунали привітання. А завершував служіння гість з Каліфорнії Ярослав Борсук. Він зауважив, що найкраще служіння це не коли чудова програма, і гарні проповіді, а тоді, коли діє Дух Святий. А проблемою сучасності він назвав нечистоту: “Духовне забруднення вбиває християн. Охолонула любов, та настав час коли люди відвертають свій слух від добрих вістей. Дуже прикро коли віруючі годують свою душу нечистою духовною їжею. Те, що 10 років назад вважалося гріхом — тепер уже норма життя”, зауважив брат Ярослав. Також він закликав перевірити свою совість, та згадати обіцянку яку давали Богові у день хрещення.

Багато хто перевіряв своє серце, також лунали молитви покаяння до всемогутнього Бога, який благословляє і дорослих і дітей.

Юля Марук

Нова назва: церква “Джерело життя”

В минулому ми знали цю церкву під іменем — церква Борсука Ярослава в Сакраменто. Потім називали — церква Сергія Почапського. Щоб зупинити хід нових імен, місцева українська євангельсько-баптистська церква, в місті Сакраменто зареєструвала своє нове ім'я — “Джерело Життя”.

***

Напередодні свята Різдва Христового, 23-го Грудня, церква “Джерело Життя” мала також своє особисте свято. Зранку відбулося урочисте зібрання з участю гостей. В церкві рукопоклали на пасторське служіння за згодою місцевої церкви, брата Олександра

Василенко. А також на дияконське служіння був рукопокладений молодий брат, керівник молоді місцевої церкви, Дашкевич Вадим.

Настанову перед молитвою проводив голова Західного Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання, брат Завірюха Ігор. В молитві з рукопокладанням також приймали участь брати: помічник голови об'єднання, пастор церкви м. Ванкувер — Павло Дем'яник, також пастор місцевої церкви — Сергій Почапський, і пастор із слов'янської церкви Сакраменто — брат Швець. Сестри-дружини нових служителів — Василенко Лариса і Дашкевич

Оля пообіцяли підтримувати нелегке, але благословенне служіння своїх чоловіків. Рясних вам благословень від Господа.

***

Благословенно пройшла зустріч Нового 2008-го року членами церкви на колінах, в молитві. Спочатку відбулося зібрання, а потім у колі родин продовжували святкувати. Подвійне свято відбулося в родині Петрашишиних — молитва благословіння над дітьми. Поряд з просьбою благословіння із сердець виливалася щира подяка і безмежна радість за чудовий подарунок від Господа, котрий він послав щасливим батькам.

Рукопокладання Олександра Василенка на пасторське служіння, та Вадима Дашкевича на дияконське служіння

Зустріч Нового Року — у центрі пастор Почапський Сергій з дружиною

Сім'я Петрашишин, молитва над дітьми

Залишився позаду ще один рік нашого життя. Повним ходом крокує землю 2008 рік. Оглядаючись назад, я пригадую собі останній день, останнє вечірнє богослужіння минулого року у церкві ЄХБ м. Кент. Хоча ми всі думками вже направлені вперед, деколи не є зайвим ще раз проаналізувати, переглянути життя своє за минулий рік.

Виголошуючи слово в останні хвилини 2007 року пастор церкви Леонід Літушко нагадав відоме багатом із нас місце із Біблії, записане у 1 Сам. 7:12: *“...і назвав ім'я йому Евен-Єзер. І сказав: Аж доти допоміг нам Господь”*. Ці слова сказав Самуїл, і в них була вся суть і оцінка тих подій, через які пройшов свого часу єврейський народ, щоб чогось навчитись, в чомусь переконатись, щось усвідомити. І як свого часу єврейський народ при цьому камені, який назвали Евен-Єзер, оглядаючись назад осмислював прожите, так і наша церква міркувала над роком, що минув.

Рівно рік назад у Новорічну ніч трапилась подія, яка стала одним із серйозних поштовхів для утворення церкви у місті Кент. На святковому богослужінні в переповненому залі Першої Української церкви м. Федерал Вей трапилось так, що необхідно було терміново викликати невідкладну допомогу одному із членів церкви. Коли прибула швидка допомога, вона не змогла належним чином потрапити на територію церкви. Церковний паркінг був заблокований великою кількістю автомашин братів і сестер, а також гостей церкви, які забажали зустріти Новий 2007 рік на колесах в Домі Молитви. Потрапивши в таку ситуацію, коли в будівлі зібралась така кількість людей, що набагато перевищувала допустиму норму, а паркінг був заблокований автомобілями, церква отримала попередження зі сторони влади про можливість заборони зібрань в даному Домі Молитви.

Це були тривожні дні. Саме в той час і сформувалась група братів, яка отримавши згоду від керівництва Першої Української церкви, почала працювати над утворенням дочірньої церкви у м. Кент. В недовгому часі до цієї групи за власним бажанням приєдналась більше як сотня не байдужих до цієї справи братів і сестер.

Останній день...

Думки про утворення нової церкви були не нові в той час. Тривалий час утворення ще однієї церкви розглядалось як варіант вирішення проблеми перенаповненого Дому Молитви. Подія на Новорічному богослужінні послужила поштовхом для багатьох. Настав час щось робити, далі тягнути вже не було куди. Як показує християнське життя, Бог деколи допускає певні труднощі у житті віруючих, які служать своєрідним

поштовхом — пора діяти. На сьогоднішній день це вже наше минуле і ми вдячні Богові, що Він благословив цю справу.

Вступивши в новий 2008 рік ми з полегшенням зітхнули — попереду ще один рік, аж цілий рік життя, якщо буде на це Господня воля. В останні хвилини року, що минає, ми по — особливому думаємо про ЧАС. В такі моменти на серце надходить легка печаль, особливо тоді, коли ми бачимо сліди часу. Ми з сумом помічаємо нові зморшки на обличчі і свіжу сивину на скронях. Що всі люди роблять одночасно? Відповідь: вони старіють. Час — це подарунок від Бога, який має бути розумно використаний. Час — це велика цінність, яку дуже часто життєві обставини намагаються відібрати у людей. Подумаймо над тим, що позбавлення часу є найпоширенішою формою покарання злочинців. Позбавлення волі — це позбавлення людини її життєвого часу, який їй відведений. Позбавлення часу — це покарання.

“Життя людини часто прирівнюють до книги або до поля, яке необхідно перейти. Але якщо по полю можна піти в той чи інший бік, а книгу можна погортати сторінками вперед чи назад, то наше прожите життя чи вчорашній день вже ніяк не повернуть назад.” (Леонід Літушко.)

“Часто художники, зображуючи близькість Нового року малюють циферблат годинника, на якому без 5-7 хв. дванадцята. Інколи, дивлячись на цю картину, ми трохи заспокоюємось, ще маємо трохи часу. На відміну від намальованого, справжній циферблат ані секунди не стоїть на місці.” (Борис Кобись.)

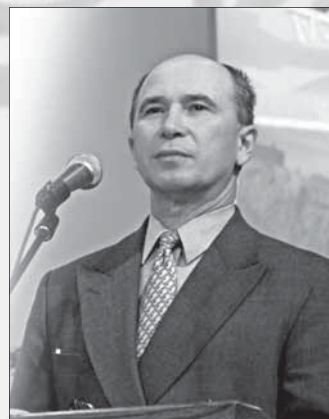
*“Коли на пройдені дороги
Я ненароком подивлюсь,
В похмурі дні, в часи тривоги
Провів мене по них Ісус.
Крізь бурі молодість промчала
Мов птах з пораним крилом,
Та рана та залікувалась
Моїм Заступником Христом.
І хоч літа мої на схилі
Ступить у вічність не боюсь,
Блаженство неба — Божа милість
Її для нас явив Ісус.*

(прочитав Леонід Пилипчук)

*“Буде зустріч без розлуки,
Там вгорі на небесах,
Там не буде сліз і муки,
Там мене зустріне Спас.”
(хорова пісня).*

З такими думками, прощаючись зі Старим роком, дякуючи за все, що вчинив Господь аж до цього часу, Евен-Єзер, церква м. Кент вступила у Новий Рік.

П. Зинич

Леонід Літушко

Зустріч
Нового
року

Хор
м. Кент

5 СІЧНЯ 2008 року в місті Сакраменто відбувся черговий Різдвяний Фестиваль Української Християнської Пісні та Поезії "Різдво-2008". Цього року він був 16-м. За роки його проведення захід такого гатунку набув популярності та отримав широкий відгук серед української громади в Каліфорнії та поза її межами як географічно, так і національно. Дякуючи клопотанням організаторів фестивалю, американська церква Adventure Christian Church, що знаходиться за адресою 6401 Stanford Ranch Road Roseville, CA, радо прийняла в свої стіни Українське "Різдво-2008", відчинивши двері величавого, просторого та зручного приміщення. Схоже, це свідкувало про існування міжкультурного моста для християнського спілкування представників різних національностей, котрі населяють штат Каліфорнію. Як і повідомлялося заздалегідь в засобах мас-медіа Каліфорнії та поза її межами, у програмі фестивалю прийняли участь як місцеві митці музики та поезії, пастори, спонсори, так і гості з інших штатів, а також України. Фестиваль пройшов у різдвяному настрої, згідно кращих традицій української громади Північної Каліфорнії, був сповнений глибокого духовного змісту та вказував як формою так і задумом на головного героя Різдва — Ісуса Христа, народженого в серцях вірних його послідовників — християн.

***

5 січня, в суботу, після обіду, помітно ожив рух у напрямку Stanford Ranch Road, Roseville, де на пагорбі ще здаля видніється приміщення церкви Adventure Christian Church. Здавалося дощ, котрий все густішав і на-

брав сили, не встигав падати на землю, бо поміж нього рухалися швидкі авто у напрямку до церкви Adventure Christian. Похмура дощова погода, виявляється, не змогла згасити палкого бажання людей приєднатися до Українського Різдва. Сюди прибули люди з різних церков, різних національностей та конфесій, об'єднані бажанням разом прославити народженого, воскреслого і знов грядучого Божого Сина Ісуса Христа. Не обійшлося і без різдвяних подарунків, котрі в пору святкування свого 5-тирічного ювілею діяльності в Сакраменто, щедро були передані головним спонсором, Українською Федеральною Кредитною Спілкою, особисто її керівником Тамарою Денисенко (Rochester, NY) організаторам фестивалю — українським церквам, як власне згідно історичних даних

і співзасновникам відділення УФКС в м. Сакраменто. Хоровий та загальний спів, дзвінки соло та квартети, натхненна поезія, змістовні проповіді, музика різних жанрів та християнська за духом, колоритні декорації, театральні постанови, національний одяг, щире спілкування та багато іншого перепліталось в один віночок хвали народженого Христа в серцях учасників цього свята як згадування знаменної події масштабів всього Всесвіту. Його духовний зміст відкрив для присутніх один із гостей з України, — Голова Всеукраїнського Союзу Об'єднань ЄХБ, доктор богослів'я Вячеслав Нестерук. Відгомін "Українського Різдва" досяг тепер і до України, як би дивно це не звучало, але тепер за прикладом столиці Каліфорнії та її мешканців-українців, подібні Різдвяні заходи проводимуть і в столиці України місті Києві. Крім того, це служить і свідченням єднання та співпраці християн-українців, що не обмежується кордонами. А що найбільш важливо, це саме значення Народження Ісуса Христа для життя кожного з нас, — це Різдво, котре не старіє, нічим не обмежене, таке дивне, незбагненне та просте, зміст котрого ледь можливо оспівати любим твором мистецтва. Хай саме це додає нам настрою та надихає славити Спасителя нашого Ісуса Христа.

Павло Лаврущак

Музичне служіння у Першій Баптистській церкві м. Санта Барбара

Спів і музика-це великий дар Божий людству. “Усяке добре давання та дар досконалий походить згори від Отця світл...” Якова 1:17. В житті нашої церкви спів та музичний супровід відіграють важливу роль. Наші богослужіння були б набагато біднішими без музики. Відповідальне ставлення до Божого дару і повноцінне його використання-велике благословіння для церкви.

Спів об'єднує членів церкви один з одним та зі всім творінням. “Які то численні діла Твої, Господи, — Ти мудро вчинив їх усіх, Твого творива повна земля!” Пс.103:24. “Оповіщує день днів слово, а ніч ночі показує думку, — без мови й без слів, не чутий їхній голос, та по цілій землі пішов відголосок їхній, і до краю вселенної їхні слова!” Пс.18:3-5.

Природа являється храмом Божим. У звуках музики і природи ми пізнаємо єдність Церкви зі всім творінням у Христі Ісусі. Тому в піснях разом із духовним змістом повинні також відображатися краса і багатство творіння Божого. Краса народних, класичних і традиційних християнських мелодій, старанне і відповідальне виконання співаків, багатий інструментальний супровід гармонійно виконують це призначення.

Працю відповідального за музичне служіння в нашій церкві ось уже 11 років несе брат Богдан Прихитко. Він-старанний і вимогливий диригент церковного хору, ведучий тенор. Акомпанує хору його старша донька Вікторія. Дуже прикрашають музичне служіння солісти: Андрій Шило, який має надзвичайно красивий тембр і широкий діапазон голосу, вищу музичну освіту і міжнародний досвід співу; його сестра Юлія, Надія Ляш і Світлана Немеришина (сопрано), її чоловік Іван Немеришин (тенор), Світлана Бебко (альт).

Загальний спів у церкві організовано з групою прославлення (Богдан Прихитко, Андрій та Юлія Шило, Світлана Бебко). Інструментальний супровід загальному співу виконують: Людмила Сміюн та її син Михайло-фортепіано, Вікторія Прихитко-орган, її сестричка Софійка та Данік Прихитко (обом по 12 років) — скрипки, Олександр Верцеха — бас-гітара чи бандура.

В церкві є молодіжна група, яка виконує молодіжні християнські псалми. Керівник-Вікторія Прихитко. Акомпанують Михайло Сміюн та Світлана Бебко-фортепіано, Тарас Немеришин — гітара та Олександр Верцеха — бас-гітара.

Молоді сестри організували квартет. Відповідальні — Юлія Шило та Михайло Сміюн. До складу групи входять: Юлія та Лілія Шило, Галина Сміюн, Світлана Бебко. Акомпанують Михайло Сміюн (фортепіано), Олександр Шило — ел. ударні, Тарас Немеришин — гітара.

Церква — наша велика сім'я. В ній є місце для служіння всім. Ми любимо, коли співає соло під свій акомпанемент (фортепіано) майже 80-річний пастор Михайло Мітцук. А як прикрашають служіння діти! Сімейний дует — Філіп і Джесіка Козачук — разом співають, разом грають: Філіп — фортепіано,

Різдвяне служіння діток

Джесіка — флейта. Дитячим хором керує Світлана Немеришина, акомпанує Людмила Сміюн і дружно допомагає молодь.

Багато дітей навчаються гри на різноманітних музичних інструментах. Є реальна можливість утворити інструментальний ансамбль або навіть оркестр. Це-наша потреба для спільної молитви.

Талановите і старанне, завжди яскраве музичне служіння в нашій церкві робить богослужіння цікавими і благословенними.

Яскравий музичний талант — справа окремих особистостей. Тому всі, хто мають його, повинні дорожити ним, пам'ятаючи, що ця перевага покладає на них певні обов'язки. Ніхто не заслужив цей дар у Бога, тому ніхто не повинен гордитися ним чи звеличуватися. Дар співу і музики в переліку дарів Духа Святого відсутній і відноситься до числа вроджених дарів. Вроджені дари походять від Отця Небесного і даються людині для служіння Йому і Його народові. Нерідко люди ставляться до отриманих талантів як до своєї власності і використовують їх на власний розсуд. Людина Божа так поступати не повинна. Ісус Христос у притчі про таланти сказав: “Він пішов та й закопав його в землю”. Але настав день звіту і він був строго осуджений. “Рабе лукавий і лінивий!... раба непотрібного киньте до зовнішньої темряви...” Мт. 25:24-30.

Таланти потрібно розвивати і використовувати разом з іншими для служіння Богу. Важливо також пам'ятати про правильний духовний стан тих, хто співає. Книга псалмів закінчується закличком: “Хваліть Бога в святині Його, хваліте Його на могутнім Його небозводі! Хваліте Його за чини могутні Його, хваліте Його за могутню велич Його!.. Все, що дихає, — хай Господа хвалить!” Пс.150:1-2, 6.

Файна Бородіна

Різдвяне служіння діток

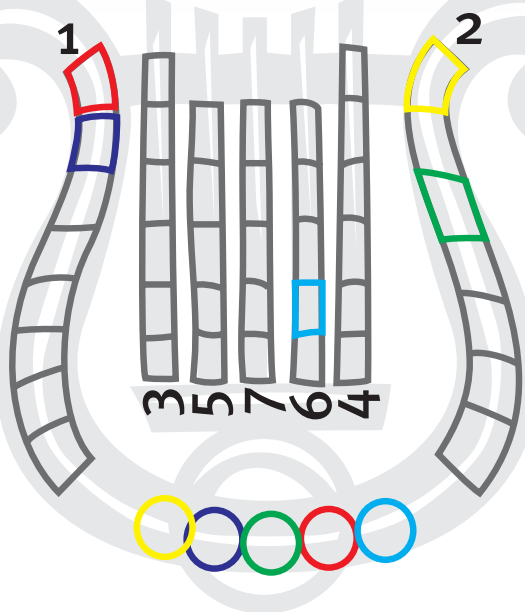

Музика — прекрасний дарунок неба

Розгадай кросворд і склавши з **виділених** букв слово, ти дізнаєшся який музичний інструмент використовувався при взятті Єрихону:

1. Людина, яка грає на музичному інструменті.
2. Музичний інструмент.
3. Найбільша книга Біблії.
4. Хто були учасники хору, який славив народженого Ісуса?
5. Автор книги Псалмів.
6. Хто з апостолів співав в темниці?
7. На якому музичному інструменті грав Давид?

Музыка веселить і бадьорить серце і душу. Вона приносить радість і втіху засмученим людям. Коли ще не було радіо та магнітофонів, музиканти ходили по містах і селах, від подвір'я до подвір'я, від будинку до будинку, граючи для людей. Їм часто за це давали немало грошей.

Одного разу в одному всесвітньо відомому місті йшли додому три студенти Вищої музичної школи. Вулиця була погано освітлена. Ніхто з них не помітив сидячого на нижній сходинці будинку старого чоловіка, тож спіткнулись об його ноги.

Дідусь піднявся не промовивши і слова. Молоді люди підняли шапку з дороги, зніяковіло бурмочучи слова вибачення. Один із студентів помітив, що на сходинках лежала скрипка.

— Ви музикант? — запитав молодий чоловік.

— Я був музикантом, прошепотів дідусь.

— Чого ж вам не вистачає? Чи можемо ми для вас щось зробити? — запитали студенти.

Старенький на хвилинку задумався, потім простягнув свою руку:

— Заради Бога, дайте мені що-небудь. В мене нічого немає, щоб прогодувати свою сім'ю, мої слабкі пальці більше не хочуть згинатися.

Студенти зніяковіли, їхні гаманці теж були порожніми. Раптом одному з них прийшла в голову чудова думка. Він взяв скрипку дідуса, настроїв її і почав грати прекрасну мелодію, а інші співали. Дуже швидко стали збиратися слухачі і багато грошей наповнило шапку старенького. З відчинених вікон великого будинку теж посипалося немало грошей. Декілька дітей, яким дозволили заради цього вибігти на вулицю в цей пізній час, збирали ці гроші для бідного чоловіка. Коли пролунала остання пісня, шапка була повна грошей.

— Як вас звати? — запитав дідусь у студентів.

— Нас звати віра, надія, любов, — сказав один із них і посміхнувся, — так в Біблії написано.

— Нехай поблагословить вас Бог! Ви врятували життя моєї улюбленій дитині. Тепер я зможу повернутися на батьківщину і вилікувати її. Ви будете великими музикантами, відомими в усьому світі, але я вже не доживу до того часу.

Пророцтво старенького виповнилося. Один із студентів став знаменитим співаком, другий — відомим скрипалем, а третій — великим композитором.

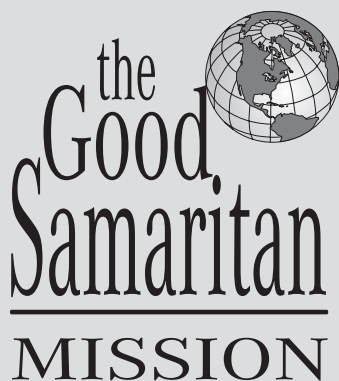
Колискова

Псалом 34:7-9

Баю, баю, спи, маляtko,
Спи, маляtko, засипай.
Помолились мама й татко,
Щоб прийти до Бога в рай.
На гілячці спить синичка,
А у вулику бджілки,
Місяць дивиться у річку,
В небі світяться зірки.
Все навколо засинає —
Ніч для сну придумав Бог.
Ангел нас охороняє
Від страху і від тривоги.

Юров С.К.

the Good Samaritan MISSION

*Любімо Правдою,
Ділом та Словом*

1 John 3:18
Let Us Love in Truth, Deed and Word

НАШІ АДРЕСИ:

Volodymyr Fedchuk
*The Good Samaritan
Mission President*

Volodymyr Kovalchuk
*The Good Samaritan
Mission Treasurer*

956 Harvest Dr. 21030
Wilbeam Ave. #217

San Jacinto, CA 92583
Castro Valley, CA 94546

Phone: 951-766-9494

Phone: 510-247-9604

e-mail:

wfedchuk@hotmail.com

wuebc@comcast.net

**Шановні працівники місії
“Добрий Самарянин”! Щиро
вітаю Вас любов’ю нашого
Господа Ісуса Христа.**

Дякую за молитовну, матеріальну підтримку, за вісник місії “Добрий Самарянин”. Приємно знати про працю братів наших і приносити до Бога наші нужди. Вісник місії служить підбадьоренням в служінні. Наш Бог Живий, Він і тепер робить неможливе для нас. Знову і знову переконуємося, що той, хто на Нього надіється, не буде посоромлений.

Продовжуємо звершуємо свідчення від серця до серця. Я з дружиною Любою провідали жителів села Кропивня, розповідали їм про Христа.

Кожної неділі ми їдемо в одне село і маємо зустрічі, бесіди. Багато людей ставляться до цього легко-важно, але є ті, які відкривають свої серця для Господа. Радісно, що молодь приходить на молодіжні заняття. Ми молимося, щоб багато людей отримали живу надію в своєму житті.

Старші діти недільної школи готуються поїхати на відпочинок

у Закарпаття. Це дуже добре, що є така можливість хоч на деякий час вивезти дітей з Чорнобильської зони. Там буде з ними займатися наша християнська молодь.

Слово Боже звучить також і на похоронах. Відійшла у вічність наша сестра Катерина Яківна. Багато людей із села Межиліска прийшли похоронне служіння. Вони чули Слово Боже. Наша молитва, щоб це Слово запало в їхні серця.

Коли я зустрічаюся з людьми, чи разом з ними працюю на землі, я кажу до них, що я хочу разом з ними провести всю вічність. І для цього треба сьогодні прийти до Ісуса і стати Його дитиною.

Сестра Олена, яка покалася, бажає прийняти святе водне хрещення. Зараз проводимо бесіди по підготовці до хрещення. Сестра молиться про це, а на зібранні стараться прочитати кожен раз вірш для всіх. Ми молимося, щоб вона могла пережити і засвідчити про своє нове народження, адже оточуючий світ тисне на неї, та нехай Господь отримає перемогу в її серці.

Божих Вам благословень.

З молитвою Павло Розводовський

Благодать Вам і мир від Бога Отця нашого й Господа Ісуса Христа, шановні працівники місії “Добрий Самарянин”!

З братським привітом до вас Іван Циганюк.

Я завжди дякую моєму Богові за Вас, любі брати, щоб Він Вас утвердив і щоб Ви не мали недостачі в жоднім дарі благодаті.

Перше всього дякую місії і усім, хто її підтримує. Наша сім'я дякує Богові і Вам за підтримку, яку надаєте нам, а також братам за ту працю, що звершується місією “Добрий Самарянин”. Праця, яка звершується дітьми Його, не проходить без нагороди навіть ще живучи на цій землі. І зерно Божого Слово, що посіяне, сходить. Тільки залишається вчасно внести поживні речовини в ґрунт і воно дасть плід.

Ми дуже потребуємо Вашої молитовної підтримки. Адже зараз в Україні благословенний час для проповіді Євангелії у всіх формах — від серця до серця та аж до великих євангелізаційних компаній.

Багатьох людей сьогодні Бог просвітив світлом Слова Божого, лише немає відваги стати на шлях істини. Божа ціль, щоб ми вийшли назустріч людям і допомогли їм знайти цю істину, прийняти її у своє серце і утвердитися в ній.

Наша церква на липень планує провести дитячий табір із дітей з невірних сімей і тих, хто відвідує недільну школу. На осінь хочемо провести євангелізацію в Будинку культури або “свято пісні.”

За 3 місяці ми мали 33 служіння. Під час богослужіння покалася одна душа. Маємо надію, що і в цей рік Бог приєднає спасених до Його Церкви через водне хрещення. Головне не зневіритися, не втомитися, а йти за Ним і продовжувати Його працю.

Моліться, браття, за нашу маленьку общину.

Ще раз дякую Вам за Вашу участь у проповіді і служінні, а також за Вашу щирі підтримку.

Хай Бог Вас і Ваші сім'ї береже в цій нелегкій праці, а також Божого благословіння всім Вам.

Ваш найменший брат Іван Циганюк, с. Новоселівка

Мир Божий Вам, брати місії “Добрий Самарянин”!

Щире вітання від сім'ї Бончука Павла, дружини Наталії, старшого сина Ігоря (20 років), який займається музичним служінням, вступив в заповіт з Богом у 2005 році; Олега (17 років), я особливо молюся за нього, щоб ті здібності, якими наділив його Господь, а це добра пам'ять у вивченні Слова Божого, — розвивалися, і щоб він став проповідником.

І Анжела, 11 років, яка є для нас особливим благословінням, тому що багато людей моляться за неї. Вона хворіє з народження на алергію і астму, і це є для нас особливе випробування. Спочатку ми думали, що це тимчасово і ось-ось пройде, але минуло 7 років і нічого не змінилося, то для нас це було сильне випробування нашої віри. Ми не знали, що робити далі і чому Господь не відповідає, не стало слів для молитви, невже Бог не може змилюватись над нашою дитиною, — сатана посилав різні сумніви.

Але, дякувати Богові, Він показав нам чому так все сталося, ми не хотіли і не могли сприйняти від Нього те, що Він послав нам таке випробування.

Зараз ми дякуємо Богу за все, що Він посилав в наше життя. Він проводить кожного Своїм шляхом, у Нього є цілі для кожної людини і ми віримо, що Він не пошле нам випробування понад наші сили. Ми бачимо Його руку над собою, дякуємо за всі переживання і втішаємося Його обітницями: “Хто надіється на Господа, той не буде посоромлений!”

Я поділився тим, що Бог мені поклав на серце розказати коротенько про сім'ю.

Будьте благословенні, брати і сестри, які не байдужі до Божої справи.

До хрещення у нас в церкві готується поки що один молодий брат Олег, 26 років, він живе з невіруючою мамою.

Також навесні два наших брати Сашко та Микола закінчили Біблійний коледж у Вінниці.

З 20-го червня ми плануємо провести зустрічі з невіруючими молодими сім'ями, які проводить брат Піжевський Анатолій.

Разом з братами відвідуємо в селі хворих людей, багатодітні сім'ї і чим можемо допомагаємо їм.

Вдячні Господу за нашу співпрацю, за Вашу матеріальну підтримку, моліться за наше служіння.

“Отож, зодягніться, як святі та улюблені Божі вибранці, — у щире милосердя...”

(Кол. 3:12^a)

Одягнутися у милосердя!

Послання апостола Павла до Колосян вважається дуже практичним. Це тому, що насамперед християнська етика базується на взаємній відповідальності. Це коли та людина, який добре, допомагає іншій і навпаки.

Колись місто Колоси (сьогоднішня Турція) було дуже важливим. Воно було транзитним містом комерції. Проте, з часом комерційний транзит відбувався через сусіднє місто, що знаходилося на відстані 15-ти кілометрів від Колос, через Лаодикію. Таким чином Лаодикія ставала багатшою, а Колоси біднішими.

Люди, які ставали багатими у той час як в Колосах так і в Лаодикії, дуже часто зберігали всі свої коштовності у двох, найбезпечніших на той час, місцях:

- 1) у храмі, до якого люди мали страх через усвідомлення присутності Бога і майже не наважувалися грабувати його; або ж
- 2) закопували у землю, хоча усвідомлювали той факт, що міль може їх зіпсувати, краще одягнутися в одяг милосердя.

Саме тому апостол Павло пише листа до Колосян і вчить їх, що є ще третє місце, найбезпечніше з усіх, куди можна вкладати своє багатство — нужденні, бідні, сироти, вдови... Замість того, щоб закопувати свої коштовні шати у землю, ризикуючи, що міль може їх зіпсувати, краще одягнутися в одяг милосердя. Іншими словами, роздати нужденним!

Ті, хто закопує дорогоцінну одяг і коштовності, насправді є голими та вбогими. Так було сказано до Лаодикійської Церкви: “Бо ти кажеш: Я багатий, і розбагатів і нічого не потребую. А не знаєш, що ти і нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий. Раджу тобі купити в Мене золота, перечищеного в огні, щоб збагатитися, та білу одяг, щоб зодягнутися, і щоб не видно було сорому твоєї голізми, та масть, щоб помазати твої очі, аби ти бачив.” (Об. 3:17-18). Ті, хто допомагає нужденним, набуває справжнього золота та одягу!

Отож, Шановна Церква та дорогий пасторе Ігор Миколайович Завірюха! Висловлюємо Вам вдячність та прославляємо Бога за таку безмірно велику та щиру матеріальну допомогу в пошану нашому чоловікові, батькові, дідусеві, служителю Володимирі Миколайовичу Матвійу! Дорогі Брати та Сестри, Ви являєтеся прикладом Церкви, зодягнутої у справжню одяг, одяг милосердя. Спасибі Вам за Ваші сердечні вкладання Ваших капіталів у “банки” нужденних, вбогих, сиріт, вдів!

Разом з нашою вдячністю хочемо привітати усіх в Новому 2008-му році.

Нехай Бог щиро наділить кожного із Вас Своєю присутністю впродовж цього незнаного року. А Його милість нехай світить ясною зіркою над кожним домом та сім'єю Вашої Церкви!

З повагою та вдячністю вдова Ганна Іванівна з дітьми та внуками

м. Київ, 5 грудня 2007 року.

Перестало битись серце одного з організаторів української євангельсько-баптистської громади у м. Гемет, багатолітнього трударя на Господній ниві, відомого серед української діаспори у США музиканта та диригента Павла Малієвського.

Павло Іванович Малієвський народився 19 червня 1923 року у селі Деревок, Любешівського району Волинської області у православній селянській родині. З раннього юнацтва у нього проявились таланти, потяг та велика любов до музики. Без самоука-гармоніста не обходилось жодне весілля у навколишніх поліських селах. Багато кумедних життєвих епізодів тих часів брат Павло зі своїм неповторним гумором та, водночас, і зі смутком за втраченим часом, любив згадувати до останніх днів свого життя.

Під час війни та окупації України нацистами, у 1942-му році Павла було вивезено на примусові роботи до Німеччини, де він провів три довгих роки спочатку у трудовому, а потім — у концентраційному таборі.

Але, саме з Німеччиною, цією чужою та ворожою їй країною — у Павла пов'язані і обидві, безумовно найважливіші події його життя.

Одразу по закінченні війни, двадцятидворічний Павло одружується з Олею Балюк — вісімнадцятилітньою уродженкою Берестейщини, так само, як і він, забраною із отчого дому до тяжкої праці у чужім краю.

А роком пізніше молоде подружжя прийняло у свої серця Христа і 23 червня 1946 року у м. Люденшайд було охрищене по вірі братом П.Ричуном.

Там же ж, у Німеччині, Оля Малієвська народила перших трьох із семи їхніх дітей. Таким складом сім'я Малієвських і прибула до Сполучених Штатів у 1949 році.

Сендстоун (Міннесота) був першим містом їхнього перебування на Американському континенті; рік по тому вони переїхали звідти до Іллінойсу.

Сім'я проживала у місті Даунерс Гров, відвідуючи широко відому українську баптистську церкву у Чикаго. У ній брат Павло Малієвський продовжував співпрацю з відомими в українському євангельському

“...Доки не обірвалась срібна нитка...”

Екл 12:6

Павло Малієвський

середовищі братами О.Гарбузюком, І.Барчуком, І.Поліщуком, С.Бичковським та іншими знайомими по німецьких ді-пі таборах.

Постійно зростаюча сім'я Малієвських була також відома своїм співом та музикою у багатьох інших церквах Чикаго та околицях.

У 1959 році родина Малієвських переїхала до Мінеаполіс (Міннесота). Там вони і прожили наступні тридцять років, 27 з яких брат Павло звершував працю диригента хору місцевої української баптистської церкви. На прожиття Павло Малієвський заробляв, працюючи за фахом автомеханіком-мотористом, який він набув у Штатах. Його професійна віртуозність не поступалась віртуозності музичній; саме це й дозволило багатодітній сім'ї емігрантів досить швидко “стати на ноги”.

У той же період брат Малієвський здійснив кілька подорожей до Радянського Союзу, у тому числі і з делікатними фінансовими дорученнями від Українського

баптистського братства.

У творчому доробку музиканта та автора Павла Малієвського чимало християнських пісень, багато перекладено на українську мову слів до них. “Ми дякуєм Боже”, №322 із збірки “Євангельські Пісні” — одна з них.

У 1990 році подружжя Малієвських переїхало до м.Гемет, Каліфорнія. Брат Павло, не зважаючи на поважний вік, взяв якнайактивнішу участь у створенні та становленні місцевої української церкви євангельських християн-баптистів. Всі свої знання і величезний життєвий досвід він поклав у справу її зміцнення та зростання.

10 грудня 2007р. на 85-му році земного життя Господь покликав брата на постійне місце проживання у Свої Небесні Оселі.

Додому...

“І вернеться порох у землю, як був, а дух вернеться знову до Бога, що дав був його!”

Екл 12:7

Кохана дружина Оля, діти: Петро, Тимофій, Річард, Галина, Іра та Марія, численні онуки та правнуки, а, також члени української церкви ЄХБ у Гемет — попрощались з тілом покійного брата, що було поховане на міському кладовищі у м. Гемет.

А безумовна та обопільна віра у майбутню зустріч в святих блакитних небесах зробила нелегкий момент цього прощання легким і, майже безболісним.

Тобто, саме таким, яким він і має бути для віруючих людей.

З прощальною промовою Скота Хогла, онука Павла Малієвського:

“...Ким він був, мій дідусь?

Він був Господнім працівником, одним з тих героїв віри, про яких багато написано Духом Святим у Біблії.

Я вірю, що у день, коли ангол поставить свої стопи на море і землю, проголосить, що часу вже не буде і буде відкрита Книга, — ім'я Павла Малієвського буде у ній записане...

Але, найважливішим є те, що наш дідусь має нетлінну спадщину у Господі.

Він зумів передати свою віру в Нього наступному поколінню; далі це благословіння спадає через його дітей на нас, дітей їхніх...

Саме ця спадщина буде завжди присутня у нашому житті, включно аж до того покоління людей, яке побачить обличчя Бога безпосередньо.

І цей процес став можливим саме через ту жертвність, яку явив Павло Малієвський тим, хто прийшов у цей світ після нього...”

Світла пам'ять про Павла Малієвського назавжди залишиться і у серцях його братів та сестер у Христі з української церкви євангельських християн-баптистів міста Гемет.

До зустрічі, брате.

Хор церкви Мінеаполіс. У центрі спереду диригент Павло Малієвський.

Алілуя

Знаю славне Алілуя,
В небі чую спів святих:
Анголи там славлять Бога,
Їхній голос ще не втих.
Там немає смутку й болю,
Смерть незнанна в небесах,
Туди несе мене Спаситель
На Своїх святих руках.
Там співатиму я вічно,
Край бажаний, край святий,
Там для всіх, хто любить Бога,
Вінець слави золотий.
Чи не хочеш, милий друже,
Полюбити Христа і ти?
Тільки Він одна дорога
До щасливої мети.
Тільки Він є Бог-Спаситель,
Той, що щиро тебе любить,
Дух Святий тобі допоможе
Й ніжно приголубить.
Дасть тобі і силу — вміння,
Освітить твій дух і волю,
Там безмежно будеш вдячний
За щасливу, вічну долю.

Михайло Теслюк

***

Тобі, мій Боже, пісню цю співаю,
Бо лиш в Тобі знаходжу я спокій.
Співають ліс, лани, степи безкраї
Про те, що Ти даєш душі моїй.
У грудях б'ються вдячності акорди,
Вуста шепочуть: "Дякую, Господь!"
Ти вклав подяку в серце колись горде
Частіше в нього, Спасе мій, приходь.
Приходь в хвилини сліз та безнадії,
Коли співа, як жайворон, душа.
Коли думки, як хмари грозівії,
Коли залишусь може без гроша.
Хай лине пісня в ранішні тумани,
Хай з нею день римувє біг життя.
Нехай її підхопить шелест кленів,
А ніч влітає щебет солов'я.
Тобі, Спасителю, дісно цю складаю,
Кладу до ніг мажорний хід весни.
Ї з Тобою, Боже, доспіваю,
Плоди життя принісши восени.

Юрій Вавренюк

Життя наше захиране в Христі

За мотивами пісні "Життя наше в Христі, радість наша в Ісусі"

Життя наше захиране в Христі,
І добре, якщо ми це пам'ятаєм.
І щоб не сталося з нами у житті,
На Господа надію покладаєм.
Як добре, що Господь з нами завжди.
І ми усі єдиною сім'єю
Бажаємо Його слідами йти
І бути Його Церквою живою.
Його Ім'я святити на землі
І людям всім Його любов являти.
Про те, що був розп'ятий на хресті
За нас, людей, усім розповідати.
І те, що Він сьогодні на землі
Дає нове життя і вічне — в небі,
Людей благословляє у житті,
Допомагає кожному в потребі.
В Його Іменні радість і життя,
З Ним ми заручені навіки.
В Нім маємо ми вічне майбуття
Й благословинь рясні, живі потоки.
Не може в світі цим ніхто
З любовію Христа нас розлучити.
Надіятись нам треба на Нього
І вірою усе життя прожити.

Михайло Клекоць

Музика

Ця музика очей,
Ця музика долонь
В душі моїй тече
І гріє, як вогонь.

Весела чи сумна —
У ній немає зла.
Колись мене вона
До Бога привела.

Нехай не погаса,
Лунає знов і знов
У ній твоя краса,
У ній твоя любов.

Не кину в забуття,
Ніде не загублю —
Понад усе життя
Ї одну люблю.

Цю музику очей,
Цю музику долонь,
Що так в душі тече
І гріє, як вогонь.

Сергій Рачинець

Співай, душе!

Хай зморшок вже промінчики біжать,
В очах моїх вже блідне синій колір,
Але недовгий мій життєвий шлях
Мене веде в край світла і любові.
Хай неритмічний чути серця стук
І срібло проситься вже на волосся —
Розпачливих немає в мене дум,
Хоч надійшла уже життєва осінь.
Співає пташкою моя душа,
Хоча й сидить у клітці-огорожі...
В свій час із неї вилетить вона,
Ця клітка душу втримати не зможе.
Співай, співай, душе, про Господа любов!
Ти бачиш: у серця печаль вселилась.
І заспівають із тобою знов
Ті, хто для співу вже втрачають сили.

Збірка "Живе Джерело"

Історія створення духового оркестру в с.Годомичі

В Україні, в післявоєнний період, в євангельсько-баптистському братстві духових оркестрів не було.

Село Годомичі, звичайне село у Волинській області. В 1926 у цьому селищі була заснована община ЕХБ яка, завдяки Божій милості, живе і до сьогоднішнього часу.

З самого початку існування церкви, музично-хоровому служінню приділялася велика увага. Досвідчених регентів чи музикантів не було, але була щира любов до Бога та бажання прославляти Його співом та музикою, яке передавалось з покоління в покоління. За період існування церкви не один десяток годомицьких музикантів роз'їхались по далеких та недалекох краях.

В 50-тих роках минулого століття, атеїзм у Радянському Союзі підняв всі сили і засоби для боротьби з релігією. Масово закривались храми та общини. У 80-тому році керівник країни М.С Хрущов, пообіцяв показати останнього віруючого по телебаченню, а Біблія мала стати музейною реліквією. І ось, якраз в такий час Бог побудив братів годомицької церкви організувати духовий оркестр. Почали шукати інструменти. Коли придбали труби, постало питання: А як грати? Які ноти для тієї чи іншої труби? Та коли є велике бажання прославляти Бога, Він дає і знання і благословіння.

Не пройшло і року наполегливої праці, як духовий оркестр вперше заграв на богослужінні в місцевій церкві. Через деякий час хор з оркестром відвідували навколишні общини. Сприймали по-

різному, одні з радістю, інші ж насторожено. Керівником першого духового оркестру був Григорій Мельничук.

В 1957 році з Києва від старшого пресвітера по Україні, прийшло прохання вислати фотографію церкви, а якщо є хор, — то окремо і хору. Такі фотографії було зроблено і разом з хором був сфотографований наш духовий оркестр.

Ми очікували, що братство буде задоволене що в нашій общині був духовий оркестр і це стане добрим прикладом для інших. Фото було відслане в Москву, а звідти терміново повідомили в область:

“Як ви допустили, що в наш час коли йде така боротьба з релігією, в баптистів є духовий оркестр та ще й грають в ньому неповнолітні?” Мені в той час було 13 років. На фото: (стою з альтом, а моєму брату Петру було 15, він з трубою). До нас дійшли чутки, що мали приїхати з області і забрати труби, але Бог дав мудрість братам, і труби були збережені.

Коли Ізраїльський народ йшов по пустелі в обіцяну Землю, Бог повелів Моїсею зробити срібні труби (Числа 10:1-10) призначенням яких було скликати людей на війну.

В 50-ті роки атеїзму, була оголошена війна церкві. Потрібні

були труби, щоб закликати народ Божий до боротьби. Засурмили труби, заграв перший духовий оркестр, а потім інші духові оркестри по Україні, Росії та Білорусії. Народ Божий йшов на війну з силами темряви і зла, і Бог дарував перемогу.

Сьогодні, дивлячись на пройдений шлях за 50 років, схиляюсь перед Всемогутнім Богом, і в смиренні серця кажу: “Це милість Господня, що ми не загинули, бо не покінчилось Його милосердя” (Пл.Єрем. 3:22).

Шлях церкви продовжується, боротьба ще не закінчилась, то ж нехай лунає звук труби, нехай продовжують звучати духові оркестри, сильно гармонійно, для слави Божої і для радості Його дітей.

“Хваліте Його звуком трубним... Все що дихає, хай Господа хвалить! Алілуя!” (Пс. 150:3-6)

Іван Кравчук

Хор і духовий оркестр с. Годомичі 1957р.

Історія утворення християнських духових оркестрів у Житомирській області

Перші духові оркестри були в Німців — Колоністів: у В'язовці, Сорочні, Березівці і Найдорф (тепер село Заздрівка). У 1907 р. у селі Найдорф був перший фестиваль музики, де співав зведений хор, струнний та духовий оркестри. Духовий оркестр складався з 106 чоловік. Керував хором і оркестрами Джон Ітерман. Це було в Німецькій колонії, оскільки німці перед війною були виселені до Казахстану, оркестри перестали існувати. У липні 1966 р. церква села Заздрівка закупила духові інструменти в місті Житомирі, і з того часу до сьогоднішнього дня діє чудовий духовий оркестр. З 1966 р. навчав і керував духовим оркестром Черняк Василь Іванович. У 1968 р. Черняк В.І. переїхав до Житомира, а продовжив служіння в оркестрі

регент Данюк Павло Кирилович (з 1968 до 1976 р.) З 1976 р. керував оркестром Моргун Олександр Михайлович. Через деякий час до села Заздрівка повертається Черняк В.І. на служіння пастора і продовжує керувати духовим оркестром; навчає дітей та молоді і вливає їх у хори та оркестри.

З 2000 року керує духовим оркестром здібний брат Козаченко Василь Петрович. Оркестр гарно славить Господа.

Житомир

Переїхавши до Житомира, Черняк В.І. організовує у 1969 р. духовий оркестр у Житомирській церкві, продовжуючи своє служіння до 1989 р. Переїхавши з церкви села Заздрівка Моргун Олександр Михайло-

вич продовжив керувати оркестром з 1989 по 1999 р. На зміну йому стає до служіння його син Моргун Сергій Олександрович з 1999 по 2005 р. З 2005 року керує оркестром Левченко Богдан Іванович. Оркестр до сьогодні славить Господа, маючи гарну оркестрову форму.

село Дашинка

В селі Дашинка під керуванням вчителя Гоноста, який працює у музичній школі смт Володар Волинська, з 2004-го року організований новий гарний духовий оркестр з дітей та молоді, який уже 3 роки славить Господа. Церкви села Дашинки та села Заздрівки — це найстаріші церкви в Житомирській області.

Духовий оркестр у Луцьку

То був знаменний час, коли все було придушено, та при звуках труби люди сходились і слухали проповідь Слова Божого, особливо на похоронах. Старші брати в оркестрі молились, щоб Господь дав сили і здібності грати хоча б тільки на похоронах, але потім грали і на інших служіннях. Склад оркестру був дуже дружній довгий час! А потім через здоров'я старших музикантів почав згасати, але це потім, потім. А все ж дух горів, і звук лунав!

Блаженної пам'яті брата Максимюка Сергія Микитовича — він зумів згуртувати таких братів, як Марчука Андрія, Пилипюка Володимира, Байбулу Івана, Кобися Василя Іларіоновича, Касяня Віктора Пилиповича, Бабієнка Володимира Яковича — який вже грав з братом Степчуком Петром з Холнівським духовим оркестром. Потім приєдналися і інші, в тім числі і я, Яків. Грав я 30-ть років у складі Луцького духового оркестру. Дорогий брат Слива Веніамін вів реєстр кількості похоронів, на яких грав духовий оркестр, та після 1500-го, перестав їх записувати!

Коли після одного навчання, а було це у 1961-му році, ми вийшли на люди, перший раз для мене це був похорон в с.Городище, де брат Гладун потім ніс служіння. Не обійшлося тоді без деякого непорозуміння.

Ми дуже хвилювалися — 1-й раз! Вирішили грати дуже прості псалми. Вибрали "В рідний край", потім, коли закінчили, питає брат Андрій Марчук: — "Що ви грали, брати?" Одні сказали: — "Ми грали

"В рідний край", другі відповіли: — "а ми — «Часто я

сумую»". Характерно, що грали, і все зійшлося. Як так? Тому, що ключі були ті самі. На протязі нашої гри роками, були і інші казуси, часто і гумористичні. Вже на кладовищі з'ясувалось, що хтось забув мундштук, у іншого щось в трубі діти забули (в баса).

Так траплялося, що за тиждень було два похорони, часом — три. Часто мої сусіди вже знали куди я спішу, то питають: "Хто помер?"

Бо я говорив раніше, що на рибалку їду. А на роботі, коли я часто відпрошувався, казали: "То скільки у тебе вже братів і сестер?" Але Господь завжди йшов на зустріч, і мене відпускали. А от коли їхали в Київ, на похорон брата Андрєєва, то у мене права рука була у гіпсі, і я все одно грав... лівою рукою! А ще і таке було: "Яша, куди ти їдеш, треба ж на зиму палива придбати, а ти знову їдеш і їдеш?" Кажу: "Я вже домовився з Господом, і все буде гаразд. Коли повернуся, то тільки прийдеться поносити з вулиці до хліва паливо."

Часто я бачив благословляючи руку Божу у житті, часто. У Бога запишеться... І так 30-ть років з трубою Божою, з 1961 по 1991-й рік. У 1990 році на обох очах була катаракта, але грав НАПАМ'ЯТЬ! І деколи також вчив грати, і служіння не покидати. До кінця були вірні, це — Ілля Клебанський, Касяни — батько

Київ, 1966 р. Похорон брата Андрєєва

1970-71 рік.
В селі Дерно
після служіння

70-ті роки

і син, Кобись Василь Іларіонович, Кушнірчук Кирил, Кобись Володимир Панасович, Бабієнко Володимир Якович і я, пишучий ці рядки. Інколи, п'ятеро чоловік нас збиралося — і ми їхали і грали на похоронах! Це було у Ворончині і в інших місцях.

Дорогі молоді брати, і сестри також! Віддайте свої сили і таланти на славу нашому Спасителю!

Свято труб — це заклик до праці і нести естафету служіння до кінця.

Як забути тих братів, що страху не мали

І на трубах грімголосних Христа прославляли!

У Бога нічого не забуто!

З любов'ю бажаю рясних Божих благослов'їв, менший брат, Яків Штунюк

Одного разу, брати по запрошенню зібралися духовим оркестром відвідати місто на Волині, щоб провести певне служіння. Коли прибули на автостанцію, в усіх касах відмовили продавати квитки, і також попереджено, щоб штундів з трубами не пускати в жоден автобус. Влада, дізнавшись про поїздку духового оркестру, старалася будь-що запобігти поїздки в район.

Брати відправились на залізничний вокзал, але там також усі були попереджені, під страхом розрахувати з роботи. Поїхати немає можливості, що ж робити? Там же чекають. І не

прорахувала влада про те, що ще є один засіб пересування на довгі відстані. Не прорахував це також і диявол, їх батько. А Господь дав мудрість братам, і вони нишком поїхали на місцевий аеродром у Луцьку (що був біля балки, тепер уже заселений). Там домовившись за певну ціну, відправились в дорогу, помолившись. Охоронці "кривопорядку" були раді, що запобігли ще одному штундистському міроприємству.

Ось так помаленьку, і їх скоро зовсім не буде. Аж то раптом дзвонять з району... і питають: — "Що робити, вони вже тут... грають. — Як тут? Коли встигли?..

І що ти тут заподієш, коли Господь за нас, то хто може встояти проти нас, коли Сам Господь сказав, що побудую Я Церкву Свою, — і навіть ворота пекельні не втримають її!

За історію братства на Волині існувало 7 духових оркестрів. На сьогодні, два з них припинили свою діяльність: — це в селі Годомичі, де оркестр був організований ще у 1957-му році, а також в с. Холнів, організований приблизно в тих самих роках. Також духові оркестри продовжують свою діяльність: в м.Луцьку, в м. Ківерці, с.Рознічч, с.Скобелка, і також в с. Рованці, під Луцьком, при общині ХВЄ.

Повний Благости, Щастя й Радости

Ця пісня багатьом здається дуже простою, навіть дитячою. Але якраз це і було наміром поета Іоанна Флака (1768-1826). Він зумів стати дійсно батьком для усіх сиріт дитячого будинку в Веймарі. Родився і виріс він в Данцигу, в бідній сім'ї перукаря. Спрагнений знання, кмітливий хлопчик зберігав кожну копійку, щоб купити книги. Вчився він відмінно, і влада міста оплатила його освіту в університеті. По закінченню навчання він був назначений радником консульства в Веймарі. Після великої битви народів — Лейпцигської битви 1813 року — всю країну охопила епідемія, котра забрала всіх його четверо дітей. Ця безмірна втрата наблизила Флака до Бога. Прикладом істинної віри в Бога, для нього була мама. І тепер ось ця палаюча віра проявилася і в ньому. Він стає послідовником Ісуса Христа і вірним Його свідком в той важкий час невир'я.

Втративши своїх дітей, він збирає безпритульних сиріт з вулиці, і засновує дитячий сиротинець. Флак коротко і ясно виразив свою позицію: "В нашому закладі потрібно мати три ключі: 1-й ключ від хлібної шафи, 2-й ключ від шафи для одяжі, і 3-й ключ

від Небесного Царства. І якщо останній поламається, не підйдуть тоді більше до дверей і перших два."

Для своїх вихованців він випустив у світ збірку духовних пісень "Друг у біді". Перша пісня в цьому збірнику була — "Повний благости..."

Слова цієї пісні Флак написав до музики старовинного церковного гімну. Пісня полюбилася і швидко розповсюдилася в народі. Першими її виконали діти з його сиротинця. Іоанн Даниїл Флак говорив: "Я радію палкому благоговінню, з яким мої діти співають цю пісню, і щиро вдячний за це моєму Господу". І сьогодні вона співається християнами на всіх континентах.

Повний благости, щастя й радости

Благодатний цей день Різдва.

Світ в гріхах томився, Спас нам народився

Віруючим всім день торжества!

Журнал "Вера и Жизнь" №6, 1995 р.

Ближче, о Боже мій, до Тебе...

М'я автора цієї пісні — Сарра Адамс (1805-1848). Популярність цієї пісні пов'язана з трагічною подією, що трапилася весною 1912 року. Це загибель "Титаніка" — самого величозного, самого потужного і самого гарного корабля, разом з котрим загинуло більш ніж 1600 пасажирів. Про ту жахливу катастрофу, що сталася того недільного ранку, написано вже не мало. Через роки, ми і сьогодні ще ніби бачимо це гігантське судно з яскраво освітленими вікнами і безкінечними приміщеннями. З палуб звучить весела музика, вітер підносить жіночий сміх. І раптом страшенний скрегіт поламаних металевих плит, прорізаних підводним айсбергом. Здрігнувшись, велетень похитнувся від смертельного удару. За тим останній ривок вперед... і у супроводі хору несамовитих криків, цей плаваючий велетень поринає в чорну безодню океану. Серед цієї жахливої сцени — картина, назавжди пов'язана з цією страшною катастрофою. Втрачаючи надію на спасіння, збираються музиканти корабельного оркестру, щоб запобігти паніці. Спочатку вони грають веселу музику, коли ж наступають останні хвилини, і надії на спасіння вже немає, вони замовкають. А потім під небом цього недільного ранку лунає торжественна мелодія гімну віри: "Ближче, Господь, до Тебе!"

Один із спасених моряків розповідав, що пісню цю запропонував Джон Харпер із Лондонської Баптистської Церкви, що їхав з донькою з Лондона в Америку. Коли корабель йшов на дно, він з групою оточуючих його людей, стояв в молитві на колінах...

Журнал "Вера и Жизнь" №3, 1994 р.

Тиха Ніч, Дивна Ніч...

В Австрії, в західній її частині, знаходиться земля, котру називають Зальцбург. В цій землі загубилося невеличке село Арнсдорф. На будинку сільської школи прибита меморіальна дошка, на котрій викарбуваний такий текст:

Тиха ніч, дивна ніч,

Пісню цю хто створив?

Моор словами її наділив

Грубер музикою її збагатив.

Скільки друзів ти знайшла?

В цих рядочках знайшло відображення те, що сталося в селі Арнсдорф 24-го Грудня 1818 року. Помічник пастора Йосип Моор (1792-1842) передав того дня Францу Груберу (1787-1863) вірша. Грубер був сільським вчителем, і служив також у церкві — грав на органі. Пастор попросив органіста написати музику до тексту для двох солістів, хору і гітари. В той же вечір слова були покладені на музику дивовижної краси. Цієї ж різдвяної ночі пісню оцінили перші слухачі. Зустріли її з захопленням.

В 1833 році пісня вперше була заспівана в Лейпцигу, і тільки через 5 років вона була надрукована. Сьогодні її співає весь світ. Пісня при своєму народженні мала 5 куплетів, два з котрих сьогодні неможливо віднайти ні в одному із збірників.

Тиха ніч, дивна ніч, все дріма...

Лиш не спить, благовіє подружжя святе,

Дивного Сина послав Бог Отець,

Радістю серце горить, радістю серце горить!

Журнал "Вера и Жизнь" №6, 1994 р.

На Небесній Перекличці

— “Піду-но я ось цією вуличкою, щоб зрізати відстань і зекономити час!” Так подумав Джеймс Блек, направляючись до поштового відділення в Вільямсपोर्टі, що в штаті Пенсильвенія. Він ніколи раніше не ходив цією дорогою, і тому не мав уявлення, в якій бідності жили тут люди. Не знав він також і про те, якими будуть наслідки цього раптового рішення для нього і для багатьох інших.

Крокуючи по вулиці, він побачив дівчинку, котра підмітала ганок достатньо старенького будинку. Вона була вдіта дуже бідно, і на її обличчі були видні сліди переживань і марноти.

— Дівчинко, — запитав Джеймс Блек, — ти ходиш до недільної школи?

— Ні, добродію, я була б рада ходити, але мені немає у що вдягтися; але я дуже б хотіла ходити до недільної школи! — відповіла дівчинка.

Незабаром після цього, Джеймс зі своєю дружиною і друзями принесли дівчинці одягу та інші необхідні речі, щоб вона відчула себе щасливою, і не соромилась піти в церкву та в недільну школу.

Так для Бессі почалось нове життя. Вона ні разу не пропускала уроки недільної школи. І в шкільному журналі відгукувальності не було жодного прочерку навпроти її прізвища. Кожний раз, коли була переключка, вона неодмінно відкликалася і говорила: — “Я тут!”

Та одного разу, коли назвали її ім'я, відповіді не було. Джеймс Блек знову повторив її ім'я, але у відповідь — мовчанка. Тривожні думки закралися в голову Блека. Можливо, п'яний батько не пустив її в школу, чи в котрий раз побив дівчинку? Після богослужіння, Блек поспішив додому, де жила Бессі. Він відчував щось негаразд. Зайшовши в будинок, він побачив, що дівчинка була важко хвора. Дізнавшись і

що справа дуже серйозна, він покликав на допомогу свого особистого лікаря. І той встановив діагноз: крупозне запалення легенів.

По дорозі додому, Блек не міг звільнитися від хвилювання, котре він зазнав в той момент, коли Бессі не відповіла під час переключки своє звичне “Я тут!” Ці думки знову і знову поверталися до нього. “Колись на небі, — думав він, — буде переключка, і як сумно буде тоді тим, чий імена не записані в Книзі Життя!” Блек вирішив підшукати по цій темі гімн, щоб зворушити серця своїх учнів недільної школи, та ні в одному збірнику пісень не знайшлося того, щоб він хотів. Це було розчаруванням. Закінчуючи уроки, він відчував, що втрачає якийсь особливий шанс. Та раптом внутрішній голос сказав йому: — “А чому б тобі самому не спробувати написати цей гімн?” Блек був хорошим співаком, і керував співом у школі, і все ж він постарався прогнати геть цю думку. Однак вона не давала йому спокою. Глибокі переживання охопили Блека так сильно, що із очей його потекли сльози. Він прийшов додому, сів за піаніно, і слова ніби самі полились із серця:

*В час, коли труба Господня над землею прозвучить,
І, як вічного дня ранок засія,
Імена усіх спасених Сам Ісус оголосить —*

*Там по милості Господній, буду я.
На небесній переключці,
На небесній переключці,
На небесній переключці,
Там по милості Господній, буду я.*

Після того, як були написані всі слова, таким же чином прийшла і мелодія. Блек відчував, що він тільки передає слова і мелодію, і тому не смів змінити жодної ноти і жодного слова. Через

декілька днів він зрозумів причину такого настрою: любима ними всіма Бессі пішла додому на небо, щоб там чекати того славного дня.

Вперше гімн публічно прозвучав на її похоронах, і перш ніж заспівати, автор розповів про свої переживання, котрі заставили його написати цей гімн. Враження на слухачів і друзів було незвичайними. Господь взяв маленьку Бессі додому, але взамін їй він дав цю пісню, щоб постійно нагадувати нам про готовність відгукнутися, коли наше ім'я прозвучить на тій великій небесній переключці.

Вперше гімн був опублікований у 1892 році. Можливо він і залишився б непомітним, якби автор не написав його зеленими чорнилами, котрі привернули увагу видавця Чарльза Габрієла. Той програв гімн, полюбив його, і потім опублікував пісню у нотному збірнику. Ну а далі — справа історії.

Залишається лише відмітити, що на російську мову цей гімн був перекладений під час євангельського пробудження в Санкт-Петербурзі, приблизно в ту ж пору, і потім назавжди увійшов в пісенний репертуар російськомовного євангельсько-баптистського братства. Тут йому суджено залишитися, напевно, до того славного часу, коли і маленька Бессі, і Джеймс Блек, і всі вірні Христу з'являться на небесній переключці, де будуть оголошені їх імена, записані в Книзі Життя в Агнця. А поки —

*Боже, сил дай працювати і для ближніх послужить,
З ранку раннього і до заходу дня;
А коли земну нам працю Ти дозволиш закінчить,
То на поклик Твій небесний стану я.
На небесній переключці,
На небесній переключці,
На небесній переключці,
Там по милості Господній, буду я!*

Журнал “Слово Істини” №4, 1996 р.

Еолова арфа

Існує легенда про німецького барона, котрий у своєму замку на Рейні протягнув дріт від однієї башти до іншої, щоб вітер перетворив їх в еолову арфу. Кожний раз, коли ніжний вітерець гуляв навколо замку, панувала тиша, і музика ніяк не народжувалась. Одного разу вночі знялася неймовірна буря, гора і замок здригалися від неї. Барон вийшов на поріг подивитися на страшний ураган, і ось “еолова арфа” наповнила повітря звуками. Потрібна була буря, щоб викликати музику!

Хіба ви не знали людей, життя котрих не відтворювало чаруючої музики безтурботного благополуччя, але котрі, коли буря знялася над ними, здивували собі подібних силою і могутністю своєї музики?

Ти можеш завжди розраховувати на Бога, час після пережитих нещастя, якщо вони були в правильному дусі подолані, Він зробить у тисячу раз благословеннішим, ніж той, котрий був перед випробуваннями.

“Усяка кара... не здається потіхою... та згодом...” (Євр.12:11).

Яка нагорода!

Як боляче кожному, хто стурбований долею молоді, бачити, як саме ті, хто знайшов щастя і світло в Ісусі, можливо витягнений з глибокого болота гріха, тепер знову зустрічаються з рок-музикою, на цей раз у віруючому середовищі.

Її застосування стало популярним при проповіді євангельської звістки, тому що, як дехто вважає, на молодь треба впливати засобами, на які вона сьогодні найкраще реагує.

Але як легко молоді люди можуть при цьому повернутися до свого колишнього стану! Рок-музика залишається рок-музикою незалежно від того, які слова у ній вживаються, суть року — в музиці, а не в тексті. Так звана “християнська рок — музика” не може розглядатися поза зв’язком із походженням і історією року взагалі. Вона одна із гілок єдиного дерева, яке живиться і управляється одним духом.

Це стверджують і місіонери, які працювали серед поганських народів: рок — музика — це музика духів зла. Якщо демони призиваються їм приносяться молитви — часто це відбувається під впливом рок — музики. Одна подружня пара місіонерів розповіла, як зреагував на “християнську” рок — музику тубілець з Калімантана: “Для чого ви викликаєте своєю музикою духів?”. Цей чоловік відразу ж пізнав у музиці метод збудження психіки, який раніше він використовував задля досягнення зв’язку з темними, бісівськими силами.

У одній медичній газеті під час аналізу наслідків впливу року роблять висновки: “Зазиваючі звуки, витягнуті зі струн посилені електронікою гітар, лихоманкове стакато ударника відключають всяке мислення...” Лікар доповнює: “Зникає контроль над функціями організму. Стан екстазу з гарячковим епілептичним посмикуванням всіх членів тіла, і т.д. сприймається як стан щастя і повного задоволення”.

Саме собою суперечливе використання рок — музики з її відомими впливами, такими як вивільнення з-під контролю тваринних інстинктів, агресивності, бунту, статевої нестриманості, негативно впливає на особистість щодо залучення її до Христа.

Хоча рок-музиканти можуть у своїх виступах дати ясне свідчення про своє звільнення Ісусом, і це може бути їх щирим бажанням, використовувана ними музика керується зовсім іншим духом. І йдеться не про розбіжності смаків і стилів, не про різне естетичне виховання, а про один лише дух, під владою якого перебуває рок — музика.

Як болісно бачити, як породження сатани, рок — музика стає засобом залучення молоді на богослужіння і євангелізації. Мені відомо про великі молодіжні зібрання і конференції, на яких створювалася справжня атмосфера присутності Духа Божого та серця відкривалися для Ісуса. Потім виступала “християнська” рок-група, й у одну мить молодь ставала неначе наелектризована, повністю змінювався настрій, зібрання перетворювалися на безсоромні веселощі. Двоє наших сестер відчували щось схоже під час свого служіння на одному молодіжному фестивалі. Теж презентувалася “християнська” рок-музика, в однієї з груп вона була настільки дієвою, що молодь впала в екстаз. Три молоді навернені дівчини підійшли до наших сестер, які продавали християнську літературу, і просили захистити їх молитвою від впливу рок-музики. Одну із цих дівчат всю ніч мучили жахливі сни — музика воскресила її минуле, котре знову з’явилося і мучило її.

Проповідь Слова Божого, що суміщається з рок-музикою, яка практикується деякими керівниками молоді, — одна з великих зваб антихриста. Цим молодь свідомо чи несвідомо вводиться в безпосередню близькість сатани, оскільки ця музика натхненна сатаною і є його засобом поневолення людей. Християнський текст при цьому що-небудь змінити нездатний!

Рок піснями прославляти Великого, нескінченно люблячого нас Творця просто неможливо. Ми можемо стверджувати, що, як рок — музика притягує сили зла, так Божа присутність і Його святість стають відчутними через музику, натхненну Духом Божим.

Але рок, навіть коли він “християнський”, здійснити це неспроможний, оскільки його вплив протилежний всьому тому, що становить сутність слідування за Христом! Так само як він не може служити засобом істинно євангельської проповіді спасіння в Ісусі.

Варто було б попереджати християнську молодь про наслідки захоплення роком у будь-яких його проявах, відпрацювати чітку позицію, усвідомлюючи і свою відповідальність за багатьох своїх ровесників, які потрапили під сатанинський вплив року.

Різні антихристиянські рок-групи записували свої пісні на платівках, і якщо програвати їх в зворотному напрямку — можна почути окультні одкровення й блюзнірства, які ображають Ісуса Христа, і звеличують диявола, як бога...

* * *

Багато рок-груп свідомо вибирають собі сатанинські назви, наприклад: “AC/DC”, що загалом то має означати “постійний струм/

змінний струм”, але часто розшифровується шанувальниками як “Antichrist/Death to Christ” (Антихрист/Смерть Христа) чи “Antichrist/Devil’s Company” (Антихрист/Диявольське співтовариство); “Black Sabbath” (Чорна субота), члени цієї рок-групи люблять називати себе “диявольськими шанувальниками року”; KISS — скорочена від “Knights in satan’s service” (лицарі на службі в сатани); W.A.S.P. — розшифровують як “We are satan’s people” (ми — люди сатани), за версією — “We are sexual perverts” (Ми — сексуально збочені), або ще “Venom” (зміїна отрута), група бачить себе “Лівою рукою пана диявола на землі”...

Відповідно до цього звучать й назви їх хітів: “Автострада до пекла” — інтернаціональний гімн, й можна сказати, формула віри шанувальників хард-року — “Пекельні дзвони”, “Число звіра”, “Привови диявола”, пісня, яка стала чимось на кшталт гімну американських сатаністів, “Симпатія до сатани”, тощо.

Англійська антихристиянська хард-рок група “Чорна субота”, яка прийняла окультне “хрещення”, присвятивши себе сатані, розвинулася в прототип “окультного року” — різновиду рок-музики, яка виставляє у своїх виступах і текстах пісень на чільне місце елементи магії, спиритизму, сатанізму тощо. Уже на першому альбомі цієї групи, який вийшов у 1970 році, зображений перевернений хрест. На обкладинці альбому під назвою “Субота, кривава субота”, який вийшов трішки пізніше, відбиті огидний сатанинський ритуал і число 666. У деяких своїх піснях “Чорна субота” надає слово самому сатані.

На обкладинці диска “Чорна субота — роздуми” можна було прочитати: “Ти, бідний безумець, який тримає в руках цей диск, — знай, що цим ти продався дияволу, оскільки твоя душа скоро буде зв’язана пекельним ритмом, сатанинською силою цієї музики. І цей музичний укус тарантула змусить тебе танцювати — нескінченно, без відпочинку”. Для фанатів навіть існують спеціальні наклейки з написом “Я одержимий “Чорною суботою”.

Примітно, що всі члени цієї групи носять металеві хрести. Цим вони, подібно багатьом окультистам, намагаються захистити себе від злих духів, які нібито бояться хреста. Четверо “сатанинських рок-музикантів” також часто носять хрест перевернутим — подібно до сатаністів.

“Stairway to Heaven” (Драбина на небо) — пісня антихристиянської рок-групи “Led zeppelin” — в зашифрованій формі містить сатанинську формулу віри; програвши її у зворотному напрямку, можна почути окультні одкровення типу “Слухайте, ми були там... тому що я живу з дияволом”, “Я терпіти не можу Господа Бога”, “Мій милий диявол, він проклав шлях, ніхто інший...”.

Метод програвання платівок у зворотному напрямі — метод передачі таємних послань окультного і сатанинського змісту, який користується поганого славою. Зашифровані цим методом послання можна зустріти в усіх видах музичного жанру — від софт-поп до блек-метал.

Б.Шлінк

Голос музиканта

(СОЦІАЛЬНЕ ОПИТУВАННЯ)

Музика — це невід'ємна частина життя кожної людини. Вона має лікувальну а також руйнівну силу. Завдяки музиці людська душа розкривається. Музика також впливає на підсвідомість людини, та здатна пробуджувати радість, сум, агресію тощо. Правильно підібраний музичний ритм, сприяє правильному перерозподілу енергії, гармонії, доброму самопочуттю. Якщо ритм музики рідший від ритму пульсу, то мелодія матиме релаксацийний вплив на організм, м'які ритми заспокоюють, а якщо ритм частіший, ніж пульс, — настає збудливий ефект, при цьому швидкі пульсуючі ритми можуть викликати негативні емоції, — це стверджують психологи. А також є багато свідчень коли завдяки чарівним мелодіям християнської пісні, люди приймали у серце Христа.

Яке значення має музика в житті християнина — розповідають регенти та музиканти Першої Української Церкви міста Federal Way:

Таня Чикеренда (регент середнього хору)

Однозначно, музика — це сила, яка впливає на усі три рівні нашого ества безпосередньо. Це очевидно! Психологи стверджують, що якщо слухаючи музику ви не тупцюєте ногою, або не постукуєте пальцем відбиваючи такт, то у вас прискорюється серцебиття, або починає вібрувати діафрагма шлунку. Але найбільш яскраво це змальовує Біблія в Історії Саула і Давида. Пам'ятаєте у першій книзі Самуїлової у 16 розділі 23-ім віршем записано: "І бувало, коли злий дух від Бога нападав на Саула, то Давид брав гусла, та й грав своєю рукою. І легшало Саулові, і ставало йому добре, і відступав від нього той злий дух". В цьому ставало йому добре, і відступав від нього той злий дух — "легмісці чітко прослідковуються вплив музики на наше тіло — "легшало Саулові"; душу — "ставало йому добре", а також духовну сферу — "відступав той злий дух". Беручи до уваги досвід, який пережив Саул декілька тисяч років тому, чи не варто нам, християнам XXI століття, переглянути колекцію наших дисків, касет, а також списки пісень у MP3 форматі. Адже музика це не просто задоволення, захоплення або відпочинок, це сила, яка збудовує або руйнує наш внутрішній світ, а також впливає на наше фізичне самопочуття.

Богдан Марциняк (регент середнього та молодіжного хору)

Люди проводять у співі частину життя, а особливо коли йде мова про християн. Коли людині важко — вона співає, коли радіє, — також співає, і коли горе, — християнин співає. Музика — це невід'ємна частина, яку ніхто не може замінити. Особливе благословіння, коли людина співає і слухає християнську музику.

Ілля Пижівський (регент старшого хору)

Для християнина нова пісня — це пісня відродженого серця. (Пс 39:4). Нова християнська пісня це пісня для людей, які йдуть новим шляхом. (1Пет. 2:21) Християнська музика належить тим, хто повертається додому! У старозавітних традиціях люди співали для того, щоб спастись. Ми ж співаємо, дякуючи за спасіння. Співаючи ми радіємо і служимо нашому Христу.

Віктор Шемчук (регент молодіжного хору)

За прикладом псалмспівця Давида, музика для служіння в церкві має бути створена під натхненням Духа Святого. І вона має служити перш за все для висвітлення і прославлення величі Божої, а також для потіхи і підбадьорення Його народу.

Духовна музика не повинна бути ритуалом, чи засобом утворення особливого стану душі для спілкування з Богом.

Але як смачна і здорова їжа на нашому столі, так і духовна музика, повинна бути приємною складовою частиною різноманітного столу благодаті на богослужіннях. Християнська пісня може бути молитвою, закликом до покаєння, чи просто подякою Богові.

У слов'янських громадах, з моїх особистих спостережень, найкраще сприймається музика яка відповідає нашій культурі.

Наша слов'янська християнська музика — це добре надбання, і я вважаю, що немає потреби змінювати його на щось сучасне чи запозичене, а особливо з світського асортименту.

Іван Іванович Кравчук (регент старшого хору)

Все, що Бог створив є прекрасне і гармонічне. Людина — вінець творіння, і вона здатна сприймати і розуміти прекрасне! Поезія і музика — це дарунок Божий, який відроджена душа використовує для Його слави. Невідроджена людина — прославляє себе, або ж подібних собі. Ми покликані через поезію чи музику прославляти свого Творця, збагачуватись духовно самим, та збагачувати тих, хто нас слухає. Без щирої любові до Бога та ближніх наша пісня чи вірш — лиш мідь дзвінка, та бубон гудячий. (1 Кор 13:1) Нехай же щира християнська пісня підбадьорює нас на нелегкому шляху до вічності, зміцняє віру, окриляє надію, наповнює лоб'ю.

Надія Марчук (регент середнього та молодіжного хору)

Музика завжди була вираженням стану душі християнина. Через пісню можна висловити подяку і хвалу Богу Творцю, радість або ж страждання, якими сповнена буває душа. Також через музику можемо передавати настанови, побажання, привітання, звернення до друзів. Бог наділив людство унікальним талантом — співати. Та Він ніколи не був байдужим до того, щоб вірні Його діти служили Йому цим чудовим даром. Найбільш співуча книга Біблії — Псалми. Багато разів Давид нагадує нам творити нову пісню для нашого Батька. Отож, нехай кожен новий день нашого життя буде новою піснею для того, щоб благословити, прославити, ім'я нашого Бога понад інші імена!

Матеріал підготувала Юля Марук

Іди і більше не гріши!

Дмитро недавно приїхав на цю землю. Вона мала стати його другою Батьківщиною. Все тут не так... Все тут, починаючи з мови і побуту, так важко сприймається. Аргентина — чудова країна, та навіть спілкуючись з земляками-емігрантами, він не міг приглушити суму за Україною.

Та було одне місце, за стінами якого Дмитро залишав і тугу за Україною, і за тими, кого там залишив. Тут забував і про проблеми, якими зустріла його ця нова, ще незвідана для нього країна. Тим місцем, тут на аргентинській землі, був Молитовний Дім. Він, побудований в традиційному українському стилі ще першими емігрантами, ось уже довгі роки служив місцем прославлення Бога Всевишнього.

Заходячи в цей Божий храм Дмитро повністю віддавався служінню. В його стінах він відчував себе, як на своїй любій Україні. Ні, більше — мов на небі.

Кожен раз, виходячи з Дому Молитви по закінченню богослужіння, Дмитро, поглядаючи на голі стіни, думав: "Чому на них немає ні одного напису зі Слова Божого?" Він так звик читати зі стін котрісь із золотих віршів Святого Письма, які постійно нагадували якісь важливі істини. Одного разу він не втримався і запитав братів у чому причина. І виявилось, що причина була набагато простіша ніж він міг собі уявити — просто не знаходилося людини, яка б могла їх гарно написати.

Вислухавши те, що було для цього зроблено, він сам став займатись цією справою.

Довгі пошуки вивели його на одного чоловіка — Євгена, який міг зарадити цій справі. Той був родом із Вінниччини.

Дмитро з пилом взявся за те, щоб забезпечити художника необхідними матеріалами. І ось вони з братами вже в приміщенні Дому Молитви і радяться де і як найкраще розмістити написи.

Після недовгих дебатов, брати дійшли згоди, що написи мають бути на українській і іспанській мовах. Одним із написів мали бути слова із Євангелія від Матвія, які сказав Ісус під час Своєї нагірної проповіді: "Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога".

Цей напис вирішили розмістити на бокових стінах.

Іншим написом мали бути слова, які Ісус говорив не раз після того, як зіцілював людей: "Іди і більше не гріши..." Він мав бути розміщений над виходом із залу.

Слухаючи їхні палкі дискусії і вірші, які брати хотіли написати, Євген тільки посміювався. Проте взявся до роботи. Та згодом дійшовши до напису над виходом, він насміхаючись сказав:

— Тут слід написати — Іди і більше не приходи!

Після цих слів запала мертва тиша... Брати були шоковані цими словами.

Згодом, прийшовши в себе, вони стали йому пояснювати, що не слід так ставитись до Слова Божого. Та Євген розсміявся їм в обличчя і повторив знову:

— Іди і більше не приходи! — Я так і зроблю, — додав він обуреним братам, — ось тільки докінчу написи, візьму свою за плату і більше сюди не прийду.

Надворі стояла осінь — місяць вересень. Через недовгий час написи були зроблені, Євгену заплатили за його працю і він пішов...

Повсюди на вулицях, в радісних обличчях перехожих, в їх посмішках, та навіть в повітрі відчувалася передсвятковий настрій. В цьому не було нічого дивного, адже наближались Різдвяні свята.

Здається, що тільки лише одну сім'ю не торкнувся загальний настрій. Нею була сім'я Євгена. Його рідні стояли над ним в сльозах, важко зітхаючи і гірко похитуючи головами. Ні, він не помер, але його змарніле, бліде обличчя з запаленими щоками із синіми кругами під очима, виражало неймовірні страждання і розпач. Особливо це було видно тоді, коли Євген опускав погляд і крадькома, з-під вій, дивився вздовж свого немічно розпростертого тіла. Воно стало набагато коротшим, це було помітно навіть і під товстим покривалом.

Де кілька днів тому Євген, повертаючись з однієї поїздки додому, попав під поїзд... В лічені секунди сталевя машина безжалісно відтяла йому обидві ноги... Закривавленого, скаліченого чоловіка доставили в лікарню... Життя йому ще врятувати вдалося, а от ноги — ні...

Не думав Євген, що приїде сюди, в Аргентину, щоб залишитись без ніг, стати на все життя інвалідом... Вийшовши після страшної трагедії з шокowego стану, він проклинав свою нещасну долю. Тепер в ньому вже нічого не залишилося від того колишнього зухвалого і самовпевненого молодика. Це вже був інший Євген — безпомічний, скалічений, прибитий горем чоловік, який з відчаю мало не кричав на цілий світ. Він так би й зробив, та знав, що і цим не вгамує свого болю, як фізичного так і душевного. І все це гірким клубком застряло десь в глибині грудей і не давало йому ні думати, ні навіть вільно дихати. Євген хотів десь забитись в найглухіший куток і нікого більше не бачити і не чути. Всі ті, хто приходив до нього поспівчувати, ще тільки більше додавали йому жалю і болю. Цей біль іще збільшився, коли одного дня його відвідали ті, кого він не чекав і не сподівався побачити в себе. Це були ті "ненормальні" — люди з того Дому Молитви, в якому він робив написи на стінах. Вони ще більше роз'ярили його і так не загоєні рани. Євген мало їх не вигнав зі свого дому, та щось його стримувало... Проте, коли згодом пішли, йому наче очі відкрились. Перед ним висвітлювалась одна сцена, і він аж тепер чітко пригадав ті написи на стінах, і те, як він перекутивши один з них "Іди і більше не гріши...", насмішливо повторював: "Іди і більше не приходи".

"Це мене покарав Господь за мої насмішки, за мої зухвалі слова", — виникла думка в Євгена, і він аж підвівся на ліжку. Йому здалося, що навіть волосся в нього на голові підвелось на диби разом із ним. У груди поволи заповзав крижаний холод... "Так-так, істинно так, тепер я дійсно більше не прийду своїми ногами в цей Дім Молитви, — подумав з розпачем Євген, і гіркі сльози розкавання бризнули йому з очей... Він з відчаю впав лицем у подушку і по його тілу пробігла тремтяча хвиля від ридань, а з губ зірвався важкий стогін: — Ніколи більше не прийду..."

***

Під склепінням залу завмерли останні слова проповіді, затихли останні музичні акорди і псалми, прозвучали останні слова молитов і останнє "Амінь". В наступившій тиші Дмитрові здалось, що він залишився сам. Та раптом десь там, при самому виході із залу, роздалось важке зітхання, а потім почулось чиєсь бурмотіння. Дмитро став наближатись до цього місця і те, що він побачив, відбилося на його обличчі величезним здивуванням, а згодом великою радістю. Він побачив чоловіка, який піднявши голову вверх до напису над виходом, мовився, час від часу витираючи руками мокре від сліз обличчя. З його пересохлих губ зривались слова. Потім він став бити себе в груди майже викрикуючи крізь сльози якусь фразу... Підійшовши ближче, Дмитро розчув: "Господи, я тут! Я! Прости..." Чоловік сидів в інвалідному візку... Він був без ніг...

Р. С. Про своє навернення Євген і досі не може розповідати без сліз. Він свідчить про це в старенькому Домі Молитви з чудовими віршами із Святого Письма, написаними на двох мовах на боковій стіні "Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога" і на виході: "Іди і більше не гріши..."

26.09.04, Тернопіль

СОЛДАТ СЕКУНДА

Земля здригалася від вибухів. Здавалось, що світ зараз завалиться, небо впаде, а земля розпадеться на дрібненькі шматочки. Бійці наскільки могли, втискувались в окопи. Там, охопивши голову руками, ввіткнувшись лицем у землю — молилися. Кажуть: "На війні нема атеїстів", тож молилися всі: від рядового до маршала. Фонтани землі раз у раз злітали у повітря. Разом із землею злітали і уламки дерев'яного перекриття бліндажів, знешкоджена зброя... — люди. Вірніше те, що від них залишилось. Тепер це були знівечені, покремсані тіла, а то й окремі його частини у вигляді відірваних рук і ніг, тулубів і голів. Снаряди лягали густо, як зерно під час посіву, але це був смертоносний посів. Здавалось, що з цього пекла вже ніхто не вийде живим. Німці, як завжди, педантично робили свою справу: спочатку авіаналіт, потім артобстріл, потім танкова атака, а під їх прикриттям піхота.

Лежав на дні окопу і Степан. Він також молився. Проте він молився завжди, а не тільки в таких ось випадках. Поряд, охопивши голову руками, лежав комбат. Здавалось, що артобстрілу не буде кінця. Та раптом зриви стали рідшати. Не вірячи, що це вже все, дехто з бійців підняв голову прислухаючись, дехто виглянув із окопу. Чекали атаки. Підвелися і Степан з майором. Стали обтрушувати з себе пилюку і грудочки землі. Офіцер взяв бінокль і став розглядати ворожі позиції. Над землею стояли стовпи диму. Де-не-де ще лунали вибухи. Степан, роздивившись навколо, хотів перейти в інше місце окопу, як раптом почув збоку:

— Рядовий Секунда стоять! Ти куди?

— Товариш майор, я хочу зайняти

оборону праворуч. Степан виструнчився, а потім став показувати куди він направляється.

— Отставить рядовой! Сіди со мной! — приказав комбат.

— А чому? — запитав здивовано солдат.

Тебя не убьют. Я знаю, тебя Бог хранит, — відповів йому на те майор.

— Слухаюсь, — тільки зміг відповісти Степан, згадуючи як комбат насміхався не раз з його дивного прізвиська і його віри в Бога.

Раптом неподалік розірвався снаряд. Почувся зойк. Коли осіла пилюка і розвіявся дим від вибуху, показався солдат. Він повз до них, тримаючись за поранений бік. Степан кинувся до нього. Та окрик за спиною його зупинив.

— Сіди! — крикнув майор.

— Йому ж потрібна допомога. Можливо ми його ще врятуємо, — вигукнув Степан і знову кинувся до пораненого.

Майор вхопив його за руки.

— Я тебе говорю сіди, — витріщився на нього офіцер.

— Але ж там людина може померти, — відповів Степан і вирвався з рук офіцера. Вже за декілька секунд Степан підхопив раненого на руки. Дійсно, прізвисько Степана відповідало його енергійному характеру. Затягнув солдата у безпечне місце. "Зараз надійдуть санітари і заберуть його", — подумав Степан, намагаючись надати першу допомогу. Майор позаду ще щось кричав до Степана, як раптом його крик заглушив ще один зрив. Степан рвучко обернувся. На стінці окопу, там де стримував майор

Степана, виднівся глибокий слід від осколка, поруч стогнучи лежав майор, затискаючи рану, крізь яку вже просочувалась кров.

"Боже, а я ж там щойно стояв. Ти, Господи, мене покликав, вирвав з рук майора якраз перед зривом. Як це було не раз, Ти, Господи, знову врятував мені життя. Дійсно, Ти моя охорона, моя башта, в якій Ти мене заховуєш від ворогів. Слава Тобі мій Отче Небесний! Слава Тобі!" — линула до Бога вдячна молитва солдата.

Степан підбіг до майора.

— Я ж тебе говорів: возле меня, — стогнучи, цідив крізь зуби майор. — Тепер вот я ранен, а с тебя все как с гуся вода, ні царапини.

— Через це Господь і відкликав мене з цього місця. Він мене надійно оберігає, — усміхнувся Степан, допомагаючи підвестись офіцеру. — А ви хіба б не хотіли мати таку охорону? — запитав посмілішавши він комбата.

— Конешно я би хотел, чтоб фронт меня не подстрелил, но если я, комбат, стану верующим, то Сталин меня не помилует, — щиро зізнався майор.

— Крім пекла війни є ще інше пекло — вічне, яке набагато страшніше. Від першого ви можливо ще врятуєтесь, та від другого ні. Проте Бог, на відміну від Гітлера, чи Сталіна хоче, щоб усі люди спаслися. Він милостивий Бог і чекає на кожну заблудшу душу, — відповів йому солдат.

— Зараз вас смерть обминула, можливо Господь дає вам ще час подумати, та вона може повернутись і тоді вас не врятує ніхто. Йде війна, дивіться, щоб не запізнитись, — додав Степан, передаючи майора санітарам.

Ті повели комбата в санчастину. Пройшовши кілька кроків, майор зупинив їх.

Повернувшись до Степана:

— Ти слухай Секунда. Молись за мене, — сказав він. — А я подумаю об том, що ти сказав.

— Я це роблю кожен день. Можливо, через це ви і живі залишились, — відповів йому солдат. Пам'ятайте: Бог близько. Він дуже близько, — додав Степан, проводжаючи поглядом майора, який вже рушив.

Майор, підтримуваний з двох боків санітарами, повільно пробирився окопами. Він думав: "Гітлер зі Сталіном далеко, а кулі тут свистять над головою кожен день. Смерть ходить зовсім поруч. Та говорив солдат Секунда, що Бог ближче всіх. Як же то мені просити Його, щоб заступився за мене? Я і слів таких навіть не знаю."

Раптом знову залунали постріли, здійнялись хмари диму від вибухів снарядів. Засвітіли осколки і кулі. Роздався рев потужних моторів. Німці йшли в атаку. Степан молився в окопі. Молився й майор. Він хотів, щоб Господь почув його, так як чув завжди Степана. Комбат сам не знав, де в нього знайшлися потрібні слова, може кулі підказали, а може серце, а може ще Хтось? Хто зна?

24.05.05, Тернопіль

4 000 людей протестували проти переслідування Християн в Індії

Понад 4 000 протестуючих приймали участь в демонстрації у Нью-Делі, Індії, щоб вимагати від індійського уряду дій по припиненню насильства проти християн, яке збільшилось останнього часу, включаючи дві атаки, які транслювалися по національному телебаченню.

Демонстрація почалась о десятій годині ранку місцевого часу, і в 13.00 протестуючі марширували в напрямку Індійського парламенту. Організатори також відіслали відкритий лист до уряду з їхніми вимогами.

Масовий мітинг був зібраний на відгук двох атак проти християн, які транслювалися по телебаченню на декількох каналах новин. Християнські лідери стурбовані, що подібні атаки можуть проявитися в майбутньому, якщо уряд не протистане цим та іншим подібним нападам, більшість яких залишаються безкарні, передає Світова Християнська Солідарність.

Протест був організований Всеіндійською Християнською Радою, Всеіндійським Католицьким Об'єднанням, Міжнародними Шукачами Правди, Християнським Юридичним Об'єднанням та Всеіндійською Федерацією Каст і Племен. Мусульманські, буддистські та індуські представники, жіночі групи та студенти приєдналися до тисяч християн усіх деномінацій, які приймали участь в демонстрації.

Доктор Джозеф Дзоуза, керівник Всеіндійської Християнської Ради промовив: "Різноманітність протестуючих з декількох релігійних громад, різних християнських деномінацій, навіть участь громадянського соціального товариства, показує, що громадяни Індії бажають дійсно цивілізованої Індії."

Люди повинні мати право на вільне віросповідання без насильницьких атак. Мовчання зі сторони уряду на нещодавні антихристиянські акції, це не тільки несправедливо, але також і небезпечно.

Стюарт Віндсор, національний керівник Світової Християнської Солідарності, зауважив: "Цей протест ілюструє силу відчуттів народу Індії, що насильницькі атаки проти релігійних меншинств не повинні продовжуватись. Ми спонукуємо міжнародну громадськість донести вістку до уряду Індії, що він несе відповідальність захищати своїх громадян від подібних атак, незалежно від їхніх релігійних переконань".

Школа в Британії повернула Бога в молитву

Адміністрація початкової школи Британії Portee Primary school дозволила використовувати слово "Бог" під час молитви-подяки перед їжею.

Постанова про заборону слова "Бог" під час молитви вийшла після скарги котрогось із батьків дитини, що навчалася у цій школі. Прохання було обґрунтовано тим, що молитва і згадування у ній Бога обмежують права дітей, які сповідують інші релігії. Та після того, як батьки-християни та представники місцевої громади опротестували це рішення, адміністрація школи вирішила повернути слово "Бог" в молитву.

Цей інцидент є не першим в історії обмеження прав християн.

Тільки протягом минулого року деякі з місцевих чиновників домагалися того, щоб "різдвяні" вогні замінили "новорічними", оскільки слово "Різдво" може ображати представників інших релігій.

Християни США вірять у спасіння Голлівуду

Сотні християн сподіваються спасти Голлівуд, молячись і просячи Бога змінити серця знаменитостей і тих, хто впливає на суспільство через телебачення і розважальну індустрію.

У п'ятницю, 16 листопада близько 700 християн зібралися в готелі Hilton Hotel в Беверлі Хілз для того, щоб провести четвертий щорічний національний молитовний медіа сніданок. Міроприємство було засновано президентом служіння Mastermedia International, Ларрі Поландом.

Провідні артисти і знамениті гості виступили перед учасниками, після чого пройшла сорокахвилинна молитва за тих, хто має владу впливати на суспільство з національної столиці розваг. Серед знаменитостей, які були присутні на сніданку, були Mary Mary, Кирк Франкін, Ерік Клоз із "Without a Trace", Пет Бун і Гевін МакКлауд.

Одним із спонсорів молитовного сніданку виступило служіння Hollywood Prayer Network, представництва якого працюють у шістнадцяти містах США, а також у восьми країнах світу.

"Ніщо не спроможне змінити Голлівуд, крім молитви, — сказала Карен Ковелл, фундатор і директор служіння Hollywood Prayer Network. — Ми молимося, щоб Бог прийшов у їхні серця й відкрив їм Себе. Голлівуд — це не Содом і Гоморра. Це Ніневія. Вона може змінитися", — сказала вона.

Християнство викладатимуть у школах Іраку?

Президент Іраку Джаляль Талабани заповнив Вавилонського патріарха Еммануеля III Деллі (Халдо-католицька Церква) у тому, що він порекомендує Міністерству освіти країни надати можливість школярам-християнам наприкінці учбового року складати іспит з основ своєї релігії.

Іракська система освіти, пояснив прелат, передбачає сумарний залік оцінок, отриманих учнями, що ставить юних християн в нерівне становище порівняно з ровесниками-мусульманами, яким зараховуються результати іспитів на знання Корану. У зв'язку з цим патріарх попросив іракського президента ліквідувати нерівність і гарантувати викладання Євангелія у школах, де кількість учнів-християн сягає 25%. Те саме практикувалося у роки правління С.Хусейна.

Ford несе величезні збитки через бойкот християн

Автомобільна компанія Ford продовжує нести величезні збитки через бойкот, оголошений їй християнами усього світу. У порівнянні з прибутком у вересні минулого року, продаж продукції у вересні 2007 впав на 21%.

Компанія зазнає втрат вже протягом 17 місяців. У березні 2006 року, Американська асоціація сім'ї (AFA) оголосила бойкот машинам Ford після того, як стало відомо, що автомобільний концерн фінансує організації гомосексуалістів і підтримує легалізацію одностатевих союзів.

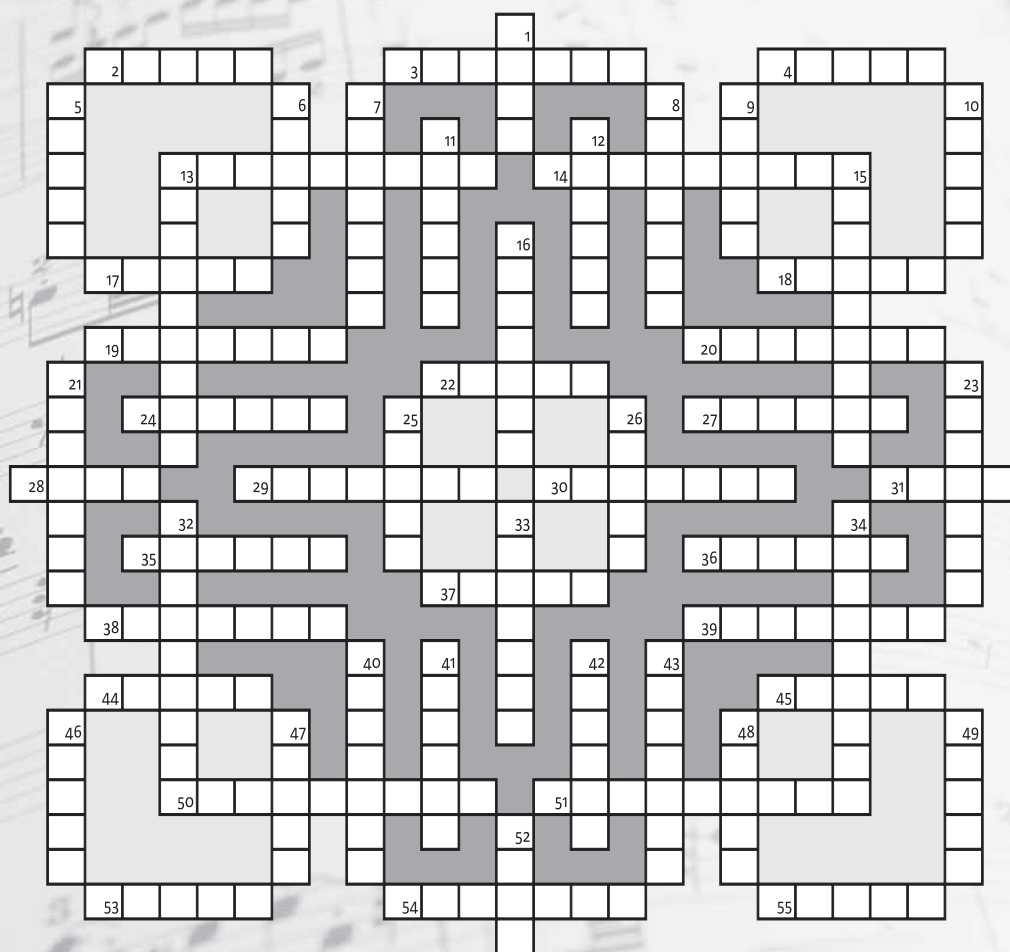
Не зважаючи на те, що бойкот є лише однією з причин фінансової скрути компанії, він обіймає у списку одне з перших місць. До оголошення бойкоту, Ford перебував приблизно у такому ж фінансовому становищі, як компанії General Motors і Chrysler.

Не зважаючи на це, авто-концерн буде продовжувати свою підтримку гомосексуалізму і одностатевих союзів. Ford відхиляє будь-які пропозиції з боку AFA, яка закликає компанію залишатися нейтральною у культурній війні за збереження традиційних цінностей.

Музичний кросворд

По горизонталі:

2. Повільний темп, швидший за ларго.
3. Група музикантів, спільно виконуюча музикальний твір.
4. Солодкий піснотворець із-раїлю.
13. Підсилювач звуку на музичному інструменті.
14. Вид баяну, з фортепіанною клавіатурою для правої руки.
17. Одна з різновидностей інтервалу.
18. Старинний струнний, смичковий музичний інструмент, що мав звичайно шість струн, натягнених над грифом, і стільки ж струн того ж ладу під грифом.
19. Дерев'яний духовий музичний інструмент, що має форму циліндричної трубки, з клапанами у вигляді гудзиків, і з невеликим розтрубом на кінці.
20. Мала флейта.
22. Мелодійний оборот (найменший відрізок мелодії), що має виразний музичний зміст.
24. Народний смичковий музичний інструмент з 3-4-ма струнами (узбецький, афганський...).
27. Пісенна форма, відповідна строфі в поезії.
28. Нотоносець.
29. Автор тисячі і п'яти пісень.
30. Оркестрово-хоровий твір скорботно-патетичного або траурного характеру.
31. Музичний інструмент, котрий є символом поетичної творчості.
35. Інтервал із трьох цілих тонів, що ділить октаву пополам.
36. Тростина, що служить для видобування звуку на струнних музичних інструментах.
37. Ансамбль з духових та ударних музичних інструментів (дерев'яних і мідних, або тільки мідних), використовується додатково в деяких сценах оперних вистав, переважно поза сценою.
38. Інструменти, на котрих грали дівчата, зустрічаючи Саула — переможця.
39. Музичний твір, призначений для виконання п'ятьма музикантами.
44. Музичний інструмент, на котрому Навуходоносор звелів грати під час поклоніння боввану.
45. Відтінок, ледве помітний перехід в динаміці, темпі, засобах звуковидобування.
50. Щипковий струнний музичний інструмент.

По вертикалі:

51. Гармонійне поєднання звуків; співзвуччя.
53. Найбільший духовий клавішний музичний інструмент, що складається з набору труб, у які нагнітається повітря.
54. Інтервал.
55. Духовий сигнальний, мідний музичний інструмент, високого регістру, з зігнутих у кільце циліндричним корпусом, який закінчується розтрубом, і пристроєм для зміни висоти звуку; труба.
10. Нотний знак, що скасовує бемоль або діз.
11. Словесна художня творчість.
12. Один із різновидів інтервалу.
13. Форма вокально-музичного твору (наспівне декламування).
15. Нотний стан.
16. Чоловічий голос.
21. Великий урочистий музичний твір, що його виконують солісти і хор, у супроводі оркестру.
23. Знак повторення одного з розділів музичного твору.
25. Характерне забарвлення звуку, за який розрізняють звукові тони однакової висоти.
26. Співоче мистецтво.
32. Зміна висоти ступенів звукоряду на півтон, або два півтони.
33. Зміщення музичного наголову з сильної долі такту на слабку.
34. Найбільший смичковий музичний інструмент.
40. Ударний музичний інструмент, у вигляді...
41. Виділення окремого звуку або акорду.
42. Співзвучність двох або кількох звуків однієї висоти, і однакових звуків у різних октавах.
43. Степінь висоти голосу, або музичного інструменту.
46. Інструмент, на котрому майстерно грав Давид.
47. Старовинний російський струнний, смичковий музичний інструмент.
48. Музична форма, — повторення тієї самої мелодії різними голосами хору, які вступають послідовно один за одним. Також вірменський народний щипковий інструмент (под. до цитри).
49. Батько тих, хто писали псалми.
52. Те, що чується, сприймається слухом.

Сіетл — перше служіння після утворення оркестру

Сіетл — духовий оркестр сьогодні

З радістю повідомляємо,
тепер ви можете читати нас
в Інтернеті на сайті

www.visnykpravdy.com

Тут ви знайдете:

- Публікації журналу
- Цікаві матеріали
- Фото
- Аудіо
- Відео
- Корисну інформацію та багато іншого!

ЗАХІДНЕ УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ В США

Церква Євангельських Християн-Бaptистів міста Еверет

Адреса: 11401 Airport RD,
Everett, WA, 98204
Пастор: Олександр Ковальчук
(425) 319-7228, (425) 423-0467

Перша Українська Бapтистська церква міста Сіетл

Адреса: 37603, 28-th Ave S.,
Federal Way, WA, 98003
Пастор: Костянтин Качмарчик
(253) 939-9364

Українська церква Євангельських Християн-Бaptистів міста Ванкувер

Адреса: 3611 NE 132 Ave.
Vancouver WA 98682
Пастор: Павло Дем'яник
(503) 407-0413

Українська церква Євангельських Християн-Бaptистів міста Сакраменто

Адреса: 5540, Date Ave.,
Sacramento,
CA, 95842
Пастор: Володимир Вільчиця
(916) 348-1639

Євангельсько-Бaptистська Українська церква міста Сакраменто

Адреса: 5948 Pecan Ave.
Orangevale
CA 95662
Пастор: Сергій Почапський
(916) 390-4786

Перша Українська Євангельсько-Бaptистська церква міста Сан-Матео

REAL, San Mateo, CA, 94402
Відповідальний: Володимир
Ковальчук
(510) 247-9604

Перша Українська Бapтистська церква міста Санта-Барбара

Адреса: 3721, Modoc rd.,
Santa Barbara,
CA, 93105
Пастор: Богдан Прихидько
(805) 685-7917

Перша Українська Євангельсько-Бaptистська церква міста Лос-Анджелес

Адреса: 2030, Glendale Blvd.,
Los Angeles, CA, 90039
Пастор: Ілля Чепелюк
(949) 653-9196

Українська Євангельсько-Бaptистська церква міста Гемет

Адреса: 26089, Girard St.,
Hemet,
CA, 92544
Пастор: Володимир Білоус
(858) 613-0162

Перша Українська Бapтистська церква міста Сакраменто

Адреса: 1038 Meldy Ln.
Roseville, CA 95678
Пастор: Юрій Голас
(916) 334-1466

Церква Євангельських Християн-Бaptистів м.Кент

Адреса: 27031 III Ct. SE
Kent, WA 98030
Пастор: Леонід Літушко
(253) 941-4292